

DE HOOGTIJDEN VAN DE HERE

מועצת ה' יהודה

פסח

Pesach - Pascha/Pasen

Exodus 12: 1-20

1 De HEER zei tegen Mozes en Aäron, nog in Egypte: 2 'Voortaan moet deze maand bij jullie de **eerste maand van het jaar** zijn. 3 Zeg tegen de hele gemeenschap van Israël: "Op de tiende van deze maand moet elke familie een lam of een bokje uitkiezen, elk gezin één. 4 Gezinnen die te klein zijn om een heel dier te eten, nemen er samen met hun naaste burens een, rekening houdend met het aantal personen en met wat ieder nodig heeft. 5 Het mag het jong van een schaap zijn of het jong van een geit, als het maar **een mannelijk dier van één jaar oud is zonder enig gebrek**. 6 Houd dat apart tot **de veertiende van deze maand**; die dag moet de voltallige gemeenschap van Israël de dieren in de avondschemer slachten. 7 **Het bloed** moeten jullie bij elk huis waarin een dier gegeten wordt, aan de **beide deurposten en aan de bovendorpel strijken**. 8 Rooster het vlees en eet het nog diezelfde nacht, met **ongezuurd brood en bittere kruiden**. 9 Het dier mag niet halfgaar of gekookt worden gegeten, maar uitsluitend geroosterd, en in zijn geheel: met kop, poten en ingewanden. 10 Zorg dat er de volgende morgen niets meer van over is. Mocht er toch iets overblijven, dan moet je dat verbranden. 11 Zo moeten jullie het eten: met je gordel om, je sandalen aan en je staf in de hand, in grote haast. **Dit is een maaltijd ter ere van de HEER, het Pesachmaal**. 12 Ik zal die nacht rondgaan door Egypte, en ik zal daar alle eerstgeborenen doden, zowel van de mensen als van het vee, en ik zal alle Egyptische goden van hun voetstuk stoten, want ik ben de HEER. 13 **Maar jullie zal ik voorbijgaan: aan het bloed zal ik jullie huizen herkennen**, en door dat merkteken zal de dodelijke plaag waarmee ik Egypte straf, jullie niet treffen. 14 Die dag moet voortaan een gedenkdag zijn, die je moet vieren als **een feest ter ere van de HEER**. Dit voorschrift blijft voor altijd van kracht, alle komende generaties moeten die dag vieren. 15 Eet dan **zeven dagen lang ongezuurd brood**, en verwijder meteen op de eerste dag **alle zuurdesem uit jullie huizen**; wie op een van die zeven dagen iets eet dat zuurdesem bevat, moet uit de gemeenschap van Israël gestoten worden. 16 De eerste en zevende dag zijn heilige dagen die jullie samen moeten vieren. Die beide dagen mag er geen enkele bezigheid verricht worden, jullie mogen alleen het voedsel bereiden dat ieder nodig heeft. 17 **Dit voorschrift blijft voor altijd van kracht. Generatie na generatie moeten jullie het feest van het Ongedesemde brood vieren, omdat ik jullie die dag, in groepen geordend, uit Egypte heb geleid**. 18 Van de avond van de veertiende dag van de eerste maand tot de avond van de eenentwintigste dag van die maand moeten jullie ongedesemd brood eten. 19 **Gedurende die zeven dagen mag er geen zuurdesem in jullie huizen te vinden zijn**; iedereen die iets eet dat zuurdesem bevat, moet uit de gemeenschap van Israël gestoten worden, of het nu een vreemdeling is of een geboren Israëliet. 20 Eet niets dat met zuurdesem bereid is; eet uitsluitend ongedesemd brood, waar jullie ook wonen."

Uit: De Nieuwe Bijbelvertaling.

Van oudsher waren de Hebreeërs veehouders en herders.

Ze hielden ze er een leefwijze van de nomaden op na. Ze trokken van het ene groene grasgebied naar het andere. En als de farao dan vroeg: wat is je beroep? Dan zeiden ze: uw knechten zijn veehouders geweest vanaf hun jeugd. Het jaargetijde waarop de herder wacht en dat hem veel vreugde geeft, is de lente. Dat is het seizoen waarin de lammetjes worden geboren en vrolijk rondhuppelen.

Om hun dankbaarheid te tonen aan de godheid voor de uitbreiding van hun kudden, offerden de herders in de lente een pasgeboren, huppelend lammetje, een Pesach! In het offergebruik van deze Semitische volkeren werd het offer niet volledig verbrand door het vuur. Veel van dit soort offers waren familiemaaltijden waarbij men de godheid uitnodigde aanwezig te zijn bij het feestgebeuren. Een soortgelijk, "gemeenschappelijke tafel" van mens en God is het Pesachoffer dat in de lente door de hebreeuwse herders en families met veel blijdschap en dankbaarheid werd gegeten. De velden waren weer groen en de kudden vermenigvuldigden zich, en dat moest gevierd worden. Wat hun voorouders als herdersfeest hadden gevierd vierden de latere Israëlieten als boerenfeest.

Ook de boer wordt blij wanneer het voorjaar aanbreekt. Dit feest werd gevierd door van het nieuwe koren brood te bakken, zonder vermenging van het oude brood. Dit had natuurlijk zijn uitwerking in de vorm en de smaak van het nieuwe brood. Vroeger werd in plaats van gist zuurdesem gebruikt, dat wil zeggen, men mengde door het deeg altijd een stuk oud brood, dat ervoor zorgde dat het nieuwe deeg door zuurt raakte. Deed men dit niet, dan kon het nieuwe brood slechts ongezuurd brood worden. De vreugde van de boeren over de lenteeogst was even groot als die van de herders over de uitbreiding van hun kudden. Ook de boer beleefde de wedergeboorte van de natuur, haar bevrijding uit de greep van de winter. Daarbij stelde hij vast dat de schijnbaar "dode" zaadkorrel die hij had uitgezaaid, en die in de aarde leek te verrotten, opnieuw tot leven kwam. Toen Israel het land Kaan binnentrok was het onvermijdelijk dat het Pesachfeest van de herders, en het matsotfeest van de boeren, beide lentefeesten, in een feest werden herenigd. De bijbel zelf maakt nog onderscheid tussen het Pesachfeest dat op de 14^e van de 1^e maand wordt gevierd, en het zevendaagse feest van de ongezuurde broden, dat begint op de 15^e van die maand.

Deze twee feesten gaan zo in elkaar op dat het zevendaagse Matsotfeest dat met de pesachnacht begint al 2000 jaar lang Pesach wordt genoemd, terwijl de liturgie zelf de pesachnacht de naam matsotfeest geeft. Het lam en het ongezuurde brood zijn nu samen de symbolische spijzen van het lentefeest. Beide verwijzen naar de wedergeboorte en het nieuwe leven. Maar er is nog meer waar het naar verwijst. Onder de volken neemt Israel een bijzondere plaats in. Vele volkeren herleiden hun oorsprong tot goden of helden, maar bij Israel is zijn oorsprong gelegen in de slavernij.

In het hebreuws wordt voor rondhuppelen, springen het werkwoord "passach" gebruikt.

Pascha (Aramees) voorbij gaan
Pesach (Hebreuws) overheen stappen

Het woord pesach bestaat eigenlijk uit twee woorden: Peh Sach - de mond spreekt, refererend aan de seder wanneer de exodus uit Egypte wordt verteld.

Losse aantekeningen Pesach:

In de maand Nissan werden we verlost uit Egypte, dat zal in de toekomst opnieuw gebeuren. In dezelfde maand werd de wereld geschapen, en werden de drie aartsvaders geboren, in deze maand werd de Mishkan (tabernakel) opgericht en zal ook de derde tempel in de toekomst gebouwd worden (traktaat Sofriem)

In 325, concilie van Nicea, werd door de kerkleiders besloten dat op de eerste zondag na de 14^e Nissan het Paasfeest gevierd moest worden. Men wilde niet "die afschuwelijke Joden" volgen in het vieren van het feest. Vanaf die tijd werd de nadruk gelegd op het lijden, dood en opstanding van Jezus Christus (wikipedia).

Geen enkel ander volk gaat er prat op dat zijn voorvaderen slaven waren. En als Israel over zijn God sprak, dan dacht het steeds terug over die eerste ontmoeting: de uittocht uit Egypte, de verlossing uit de slavernij, zoals het beschreven staat in het begin van de 10 geboden.

En als dit volk zijn verjaardag viert, welk jaargetijde komt dan als eerst in aanmerking? Dat is de lente. Zoals de natuur in de lente uit de greep van de winter wordt bevrijdt, zoals de "dode" zaadkorrel tot leven komt, zoals de kudde in de lente groeien en vruchtbaar zijn, zo was het ook dat God in deze periode zijn volk verlost uit slavernij en tot nieuw leven werd opgewekt.

Op de vooravond van de uittocht, de bevrijding, werd er een jong lam geslacht en geroosterd. Het bloed van het lam werd gestreken op de deurpost, zodat de doodsengel zou voorbijgaan (passach) Dit werd tezamen met het ongezuurde brood gegeten. Men stond klaar om te vertrekken.

En aldus zult gij het eten: uw lendenen omgord, uw schoenen aan uw voeten, uw staf in uw hand, haastig zult gij het eten

De herinnering van dit gebeuren wordt nu nog jaarlijks gevierd in de sedermaaltijd. Het doel van die maaltijd is de herinnering levend te houden. De seder vormt slechts het begin van het pesachfeest, daarna viert men zeven dagen lang het Matsotfeest, "het feest van de ongezuurde broden"!

Rond Pesach vonden belangrijke gebeurtenissen plaats die betrekking hadden op Jezus. De begrippen, "verlossing" en "opstanding" zijn onlosmakelijk hiermee verbonden. Ook de instelling van het avondmaal komt hieruit voort. Zelfs de doortocht door de schelfzee, die op de laatste dag van Pesach wordt behandeld, verwijst naar de doop (Romeinen 6:1-4). De doortocht door de Schelfzee is het beeld van de uittocht van de "dood" naar het "leven".

Feest van de ongezuurde broden: Chag Ha'matsot

Er vindt een grote schoonmaak plaats, de voorjaarschoonmaak? Er mag in ieder gelovig Joods huisgezin geen kruimeltje zuurdesem gevonden worden. Aan de vooravond van Pesach vindt er een maaltijd plaats, het is een gezinsmaaltijd waar oud en jong aan deelnemen. De seder maaltijd moet om middernacht afgelopen zijn. Halverwege zonsondergang en zonsopgang. Dit hangt nauw samen met het tijdstip van de uittocht, middernacht, dat genoemd wordt in Exodus 12:29. Daarna mag er niet meer gegeten worden. Het is een nacht van waken. In deze Pesachnacht verweet Jezus zijn discipelen dat ze geen moment met hem konden waken, omdat ze in slaap vielen.

Bij Pesach, maar ook in het avondmaal, staan brood en wijn centraal. In Joh. 6:35 staat dat hij, Jezus, het brood des levens is, het ongezuurde brood. De wijn, gewonnen uit de druiven, is het beeld van het bloed. In Gen 49:10 en 11 wordt gesproken over het druivenbloed. Jezus heeft ook van zichzelf gezegd dat hij de wijnstok is.

De getalswaarde van brood-lechem, is 78, en dat van wijn-jajin, is 70. Samen 148.

De getalswaarde van Pesach is 148. Brood en wijn zijn dus onlosmakelijk verbonden met Pesach.

In deze nacht wordt Jezus gearresteerd! In de Joodse traditie is dit ook het tijdstip waarin men de Messias verwacht. Jezus vierde voor zijn dood en opstanding met zijn discipelen "de verlossing van Pesach!"

Samenvatting Pesach

Pesach en Rosh hasjana hebben iets gemeenschappelijks: voor beide feesten weet men van tevoren dat ze er aan staan te komen.

Bij Rosh Hosjana gaat het om de geestelijke voorbereiding, doordat er voortdurend op de Sjofar wordt geblazen, maar bij Pesach gaat het om een materiele voorbereiding door middel van een grote schoonmaak.

In het boek Genesis wordt de geschiedenis beschreven van de aartsvaders en hoe hun nakomelingen in Egypte terecht zijn gekomen en daar tot slaven zijn gemaakt. Op Pesach wordt jaarlijks de bevrijding uit de slavernij en de uittocht uit Egypte gevierd. Deze grote gebeurtenis is in feite het begin van de geschiedenis van het Joodse volk, ongeveer 3300 jaar geleden!

In het boek Exodus wordt beschreven hoe Mozes door God wordt geroepen om dit slavenvolk na vele jaren van onderdrukking uit zijn ellendige omstandigheden te bevrijden en uit Egypte weg te voeren naar het land dat God aan de voorouders had beloofd. De Farao geeft in allereerste instantie geen toestemming, maar nadat hij is gestraft met de tien plagen, laat hij het volk gaan. Het Joodse volk is nu uit slavernij bevrijd maar moet zo overhaast vertrekken dat het geen tijd heeft om het deeg te laten rijzen. Zo zal het volk de eerste dagen van zijn verlossing dezelfde platte koeken eten die het als slaven ook al at .

Pesach vindt plaats op de 15^e van de maand nisan, waarbij de volle maan zichtbaar staat aan de hemel! Het is tevens het begin van het "feest van de ongezuurde broden" die zeven dagen lang duurt.

Op de eerste twee avonden wordt het verhaal van de slavernij en de uittocht verteld, omgeven door symboliek en met behulp van een boek. De viering op deze avonden heet seder of seider (volgorde of programma) en wordt bij de meesten op een avond gevierd. Dit feest wordt meestal in huiselijke kring gevierd met familie en vrienden, waar bij vrijwel elk gezin er eigen gewoonten en gebruiken op na houdt! In sommige niet religieuze kringen heeft men een aangepast programma gemaakt waarbij meer de nadruk wordt gelegd op het oogstfeest, wat Pesach in feite ook is!

Net zoals Loofhuttenfeest behoort Pesach tot de zogenaamde pelgrimsfeesten (voetfeesten) die men zo mogelijk in Jeruzalem doorbracht en waarop dankoffers werden gebracht in de Tempel.

De instelling van Pesach

Kort voordat Israel als volk Egypte verlaat gaf de Heer ,dmv zijn knecht Mozes, het pesachfeest of 'het feest van het pesachlam! Opmerkelijk is dat het feest de 1e keer werd gevierd voordat de uittocht een feit was. Alle volgende feesten, tot op de dag van vandaag, zijn een herdenking daarvan. Het 1e feest was er eentje met een bepaalde verwachting. Ieder jaar opnieuw klinkt uit vele joodse monden de uitspraak "volgend jaar in Jeruzalem!" Alle joodse feesten verwijzen terug

naar grote heilshistorische gebeurtenissen, maar hebben ook een onvervuld iets in zich die pas tijdens het rijk van de Messias in vervulling zal gaan!

In elke pesachviering zoekt de familie een lam uit, een stuk kleinvee, hetzij een jonge ram of een jonge geit (ex.12:5). Het dier moest 1 jaar oud zijn en geen gebreken vertonen. Het werd in zijn geheel gebraden en vervolgens nog diezelfde nacht geheel en al gegeten samen met bittere kruiden en ongezuurde broden. Alleen bij de allereerste viering moest het bloed van het lam gestreken worden aan de beide deurposten en bovendorpel. Wat die viering zo bijzonder maakte was dat het Pascha als volgt gegeten moest worden:

- **Uw lendenen omgord (mantels opgetrokken in de gordels)**
- **Schoenen aan uw voeten**
- **Staf in uw hand**
- **Overhaast zult gij het eten, dwz ,klaar om te vertrekken om Egypte te verlaten**

De reden voor het aanbrengen van het bloed was dat de eerstgeborenen niet gedood zouden worden door de 'verderfengel'. Zij gingen hierdoor vrij uit, niet omdat zij beter waren, maar omdat ze geschild hadden achter het bloed van het lam!

Een opmerkelijk gegeven hierbij is dat het lam vier dagen van tevoren al in huis was zodat men zich begon te hechten aan het dier, waardoor het ook pijnlijker was, om hem te moeten slachten! Het vertrouwde in hun midden moest sterven opdat de eerstgeborene zoon gered zou kunnen worden. Met de instelling van Pesach maakte God een nieuw begin, hij leidde een volk uit de slavernij van Egypte, en kort daarna sloot hij een verbond met hen. Dit was een nieuw begin, zo nieuw, dat hij de maand van de uittocht uitriep als de 1^e van de maanden!

Veel later toen Israël zich vestigde in het beloofde land werd het pesachoffer gebracht in de tempel. Het is dan ook zeer waarschijnlijk dat de dood van Jezus, waarvan de evangelieschrijvers vermelden dat het plaats vond rond het negende uur, parallel loopt met het lam dat op dat moment werd geslacht in de tempel!

In de Christelijke gemeente leeft de paasviering voort in het avondmaal. Zoals de doop terug te leiden is naar het rituele bad (mikweh) is ook het avondmaal terug te leiden naar een joodse instelling namelijk Pesach. Zoals joden tijdens Pesach hun bevrijding vieren op grond van de dood van het Pesachlam, zo vieren christenen het avondmaal en verkondigen 'de dood van de Heer', totdat Hij komt! (1koll.1:26)

Zij vieren hun bevrijding uit de 'Egyptische slavernij van de zonde' op grond van de dood van het Pesachlam, Christus, die voor hen werd geofferd! Zoals het bloed wat gesmeerd werd op de deurposten een eenmalige zaak was, daarna vierde men het als een herinnering, zo is het bloed van Christus wat voor ons werd uitgegoten een eenmalige zaak geweest waaraan het avondmaal ons voortdurend aan herinnerd! Door het werk en de kracht van het Pesachlam werden wij uitgeleid uit 'Egypte', worden wij doorgeleid door de 'woestijn' en ingeleid in het beloofde land. Het Pesachlam is de grondslag voor al Gods raadsbesluiten voor Israël en de gemeente. En boven alles is het Pesachlam de grondslag voor de vreugde en rust van God zelf:

Het is het Pesach/ Pascha voor de HERE (lev. 23:5)

Pesach en avondmaal zijn herinneringfeesten, maar herinnering is hierbij te zwak uitgedrukt! De joodse traditie schrijft voor dat Pesach gevierd moet worden alsof men hoogstpersoonlijk uit Egypte was getrokken, omdat elke generatie van Israël zijn eigen geestelijke tegenstanders en

onderdrukkers kent, die het volk steeds bedreigen. Bij iedere gedachtenis wordt je eraan herinnerd dat de machten er nog steeds zijn en ons voortdurend bedreigen! Zoals het pesachlam onberispelijk moest zijn, zo was Jezus, het ware lam, vlekkeloos en onbesmet. Zoals 15 en 21 nissan absolute rustdagen moesten zijn, zo mogen wij rusten in Christus en daaraan niets van ons zelf toevoegen. Zoals geen been van het paaslam werd gebroken, zo werd geen been van Jezus gebroken! Zoals alleen besnedene aan Pesach mochten deelnemen, zo mogen ook alleen besnedene van hart deelnemen aan het bloed en lichaam van Christus. (kol.10:16)

Bronvermelding:

Geert Cohen Stuart - Joodse feesten en vasten

Jacob J. Pentuchowski - Van Pesach tot Chanoeka

Tenachon

Bible Works

שבועות

Sjawoe'ot - Wekenfeest - Pinksteren

Een van de belangrijkste dagen van het jaar is tevens een van de minst bekende. Waar gaat Sjawoe'ot over? Het is ironisch dat over Sjawoe'ot zo weinig bekend is. Want in feite herdenkt Sjawoe'ot een van de meest belangrijke gebeurtenissen in de Joodse geschiedenis - Matan Tora - het geven van de Tora op de Berg Sinai. Sjawoe'ot is de uitkomst van de zeven weken lange omer telling, die begon met Pesach. De naam „Sjawoe'ot“ betekend „weken“, als herinnering aan de zeven weken die het Joodse volk na de uittocht uit Egypte afwachtte tot de onvergetelijke gebeurtenis op Sinai. (Daar Sjawoe'ot 50 dagen na Pesach komt, werd het in het Latijn Pentacosta genoemd, hetgeen in het Nederlands verbasterd werd tot Pinksteren). Ruim 3.300 jaar geleden, nadat het Joodse volk Egypte verlaten had, kwam het de woestijn Sinai binnen. Dit hele volk, van ongeveer drie miljoen mannen, vrouwen en kinderen ervoer zelf en rechtstreeks de Goddelijke openbaring:

Toen sprak God (Hasjem) tot jullie vanuit het midden van een vuur; jullie hoorden het geluid van woorden, maar een gestalte zagen jullie niet, alleen maar een stem. Hij vertelde jullie van Zijn verbond, dat Hij jullie gebod na te komen, de tien woorden,, en Hij schreef die op twee stenen tabletten. (Joods commentaar Deut. 4:12-13)

De gift van de Tora was een gebeurtenis van ontzagwekkende omvang, dat een onuitwisbare indruk nagelaten heeft op het Joodse volk. Die ervaring heeft het unieke karakter, vertrouwen en bestemming van het Joodse volk gevormd. En in de 3.300 jaar sinds die gebeurtenis zijn Tora-idealen – **er is een God, rechtvaardigheid en rechtspraak, verantwoordelijkheid en liefde voor de medemens** – de morele basis geworden voor de Westerse beschaving.

Hoe wordt Sjawoe'ot gevierd?

Misschien dat de reden voor de relatieve onbekendheid met Sjawoe'ot gelegen is in het feit dat deze feestdag geen duidelijke „symbolen“ heeft, zoals de sjofar voor Rosj Hasjana (Joods nieuwjaar), de soeka (hut) voor het Soekot-feest (Loofhuttenfeest], de Chanoeka (de acht-armige kandelaar) voor Chanoeka of de matsot (ongezuurde brood) voor Pesach.

Op Sjawoe'ot zijn er geen symbolen die onze aandacht afleiden van het centrale punt waarop het Joodse leven geconcentreerd is: **de Tora en het leren van Tora.**

Wekenfeest:

1. eerstelingen van de gersteoogst
2. eerstelingen van de vruchten
3. feest van de openbaring

1. Het Bijbelse wekenfeest is een dankfeest voor de oogst(gerst). Op dit feest wordt in de sjoel uit het boek Ruth voorgelezen. Naomi en Ruth kwamen aan het begin van de gersteoogst Bethlehem binnen.

2. Het wekenfeest was ook een pelgrimsfeest. Vertegenwoordigers van uit alle kleine plaatsen kwamen bij elkaar en overnachten onder de open hemel. De volgende dag riep men: “laten we optrekken naar Sion”. Ze brachten vijgen, druiven of rozijnen, samen met een os, mee naar de voorhof in de tempel. Daar aangekomen namen de priesters de gaven in ontvangst en brachten het aan de Heer.

3. God openbaart zich aan zijn volk, dat doet hij door de Tora, het Woord, en door zijn Geest.

Sjawoe'ot is een vernieuwing van het verbond met Noach. Toen Gods stem werd gehoord op de Sinai verdeelde het zich in 70 talen van de mensheid, zodat alle volken zijn stem konden verstaan. Hetzelfde vinden we ook terug in Handelingen waarin een ieder in zijn eigen taal kon horen wat God op dat moment deed.

Dus hoe vieren wij Sjawoe'ot? Het is een algemene gewoonte **om de hele nacht van Sjawoe'ot op te blijven en Tora te leren**. En daar Tora de manier is die leidt tot heiliging, tot verbetering van de eigen levensstijl, wordt het leren op Sjawoe'ot-nacht Tikkoen leil Sjawoe'ot genoemd, hetgeen betekent: een daad van "herstel" op de nacht van Sjawoe'ot.

Tijdens de synagoge dienst op de ochtend van Sjawoe'ot, die in sommige sjoels reeds in alle vroegte, direct na zonsopkomst gehouden wordt, lezen wij het Bijbelboek Ruth. Ruth was een niet-Joodse vrouw met een grote liefde voor God en Tora en dat leidde haar ertoe om zich tot het Jodendom te bekeren. De Tora suggereert dat de zielen van alle toekomstige bekeerlingen tot het Jodendom op Sinai aanwezig waren, zoals er staat geschreven (Dewariem 29:13): „Ik sluit [dit verbond] zowel met diegenen die hier vandaag aanwezig zijn voor de Eeuwige jullie God, als met hen die hier vandaag niet aanwezig zijn.”

Ruth had nog een andere band met Sjawoe'ot: zij was de betovergrootmoeder van Koning David, die op Sjawoe'ot geboren werd en op Sjawoe'ot overleed.

Op Sjawoe'ot is het de gewoonte om de sjoel te versieren met bloemen en planten. De reden hiervoor is, dat de Berg Sinai, die in de barre woestijn stond, op de dag dat Tora gegeven werd, in volle bloei stond. De Bijbel associeert Sjawoe'ot ook met de oogst van tarwe en vruchten en noemt het brengen van de eerste vruchten van het veld aan de Tempel een uitdrukking van dank (zie ex. 23:16, 34:22, Num. 28:26)

Exodus 23:13-17 *Het feest van de oogst, het feest van de inzameling*

Leviticus 23:9-22 *De eerstelingen garve van de oogst zal voor het aangezicht van de Heer bewogen worden (vers 15)*

Dan zult gij tellen tot de dag na de 7e sabbat, vijftig dagen, dan zult gij een nieuw spijsoffer brengen (vers 15)

Gezuurde broden voor de Heer, de eerstelingen (vers 17)

Zorg dragen voor de arme en de vreemdeling (vers 22)

Bij de Joodse gemeenschappen in Israël viert men Sjawoe'ot ter herdenking van het feit dat op de vijftigste dag, na de uittocht van Egypte, God de Tora gaf aan zijn volk, hij gaf zijn **tien uitspraken**, de tien geboden, aan zijn kinderen. Op deze dag zijn de synagogen met bloemen versierd. Sjawoe'ot is het **"feest van de tarwe oogst"** en van de 'nieuwe fruitoogst' De Tora noemt het **"feest van de inzameling"** (Ex. 23:6).

Op Sjawoe'ot wordt zowel vlees als zuivel gegeten. De Tora wordt vergeleken met melk, wanneer je de getalswaarde van melk, blx chalav (8 + 30 + 2), neemt kom je op 40. Mozes bracht 40 dagen door op de berg toen hij de Tora ontving.

Hooglied 4:11 noemt de zoete voedende waarde van de Tora, door te zeggen: "het druipt van je lippen, als honing en melk onder je tong.

Het bijbelboek "Ruth", dat zich in de oogsttijd afspeelt, staat dan centraal in de synagoge, het wordt volledig voorgelezen. Thuis eet men een maaltijd met melkproducten als verwijzing naar 'het beloofde land', het land van melk en honing! In andere Joodse geschriften, zoals de Misjna en de Talmoed, wordt Pesach en Sjawoe'ot als één geheel beschouwd. Het wekenfeest is dan de afsluiting van Pesach, en wordt ook wel het **slotfeest** genoemd!

Pesach (Pasen) _____ Sjawoe'ot (Pinksteren)

7x7 weken, na de 7e sabbat 50e/ 1e dag

Vanaf Pesach begint men te tellen tot Sjawoe'ot, dit wordt wel de omer telling genoemd. Vanaf het moment dat men Egypte verliet tot aan het ontvangen van de Tora op de Sinai zijn 49 dagen verlopen. Zo telt men letterlijk van Pasen tot Pinksteren totdat God zich openbaard door Zijn Woord! De Messiaanse Joden zien hierin het beeld van een 'geestelijk groeien' vanaf de dood van de Messias tot aan de uitstorting van de heilige Geest, de Geest van de belofte! In Deut. 16:9 staat: 7 weken zult gij tellen, wat in relatie staat in Hand. hst 1, waarin Jezus zich 40 dagen lang vertoonde aan zijn discipelen vertellende alles over het "koninkrijk van God" en waarin hij hen gebod te wachten op de belofte van de Vader, dat was dan 10 dagen later! Het woord Pinksteren is afgeleid van Pentecost wat letterlijk "**vijftig**" betekend, "**het feest van de oogst**"

In overdrachtelijke zin moeten alle gelovigen leren te tellen vanaf de opstanding van Christus. Alle dingen moeten zij leren in dat licht te bezien (Palm 90:12).

Deut. 16: 9-11

Zeven weken zult gij tellen: van dat de sikkel voor het eerst in het staande koren geslagen wordt, zult gij zeven weken beginnen te tellen. Dan zult gij het feest der weken vieren ter ere van de HERE, uw God, naar de mate van de gaven, die gij vrijwillig geven zult, naar dat de HERE, uw God, u gezegend heeft; gij zult u verheugen voor het aangezicht van de HERE, uw God, gij met uw zoon en uw dochter, uw dienstknecht en uw dienstmaagd, met de Leviet, die binnen uw poorten woont, en met de vreemdeling, de wees en de weduwe, die in uw midden zijn, op de plaats die de HERE, uw God, verkiezen zal om zijn naam daar te doen wonen.

Van oorsprong was Sjawoe'ot een "oogstfeest". Gedurende deze 7 weken werden de eerstelingen van de tarwe oogst gebracht naar de tempel en als een beweegoffer bewogen voor het aangezicht van de Heer. Dat gebeurde in de vorm van twee gebakken broden en dat werd het "**nieuwe spijsoffer**" genoemd.

Sjawoe'ot is een verlenging van Pesach, het wordt daarom ook wel – Atseret-slotfeest genoemd!

Het is de gewoonte de synagogen en de huizen voor zonsondergang te versieren met bloemen en grote takken. Het feest begint bij zonsondergang, vrouwen en kinderen steken de kandelaren aan. Men nuttigt een maaltijd en men blijft wakker om de Tora te bestuderen tot zonsopgang.

Christus is de eerstelinggarve, het eerste spijsoffer, aan God ge-wijd, de eersteling uit de doden, op grond van zijn dood "het ware Pesach-lam" Zeven weken later werd een nieuw volk van God zichtbaar, de gemeente, 'een nieuw spijsoffer' voor de Heer! Zij, de gemeente, bezit de eerstelingen van de Geest. Dat Gods volk een "nieuw spijsoffer" is betekend concreet dat het de plaats van Christus als getuige inneemt, tot eer van God. Een ander opmerkelijk feit is dat in de broden zuurdeeg aanwezig was, wat een beeld inhoudt van het kwade. Deze broden verwijzen dus niet naar Hem, want Hij was zonder zuurdeeg, maar naar zijn volk. Door het bakproces is de werking van het zuurdeeg uitgeschakeld, zodat zij nog wel zondigen kan, maar niet meer in de macht van de zonde zijn. Wij zijn van nature zondig maar uit de macht van de zonde bevrijdt, heilig en aan God toegewijd, een beweegoffer voor zijn aangezicht. Twee broden, die Israël en het volk uit de heidenen uitbeelden.

Vergelijk Deut. 16:10 met Hand. 2:42-47

Handelingen 2: 1-4

Acts 2:1-4 Acts 2:1 En toen de Pinksterdag aanbrak, waren allen tezamen bijeen. 2 En eensklaps kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag en vulde het gehele huis, waar zij gezeten waren; 3 en er vertoonden zich aan hen tongen als van vuur, die zich verdeelden, en het zette zich op ieder van hen; 4 en zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen met andere tongen te spreken, zoals de Geest het hun gaf uit te spreken.

Het enige wat nog aan de oogst herinnert, zijn de bloemen die als versiering dienen. Zij zijn als het ware een **feesttooi** voor de Tora, de wet die God op de Sinai aan Israël heeft gegeven. De schrift getrouwe Joden herdenken het 'geven van de wet'. De wetgeving op de Sinai was ook het moment waarop God een verbond sloot met het volk. Daarom is Sjawoe'ot ook een verbondsfeest.

Terwijl Israël op Sjawoe'ot aan de Sinaitische wetgeving denkt, denkt de gemeente op dat feest aan de uitstorting van de Heilige Geest (Hd. 2). Dat lijkt heel wat anders, maar er is een duidelijk verband tussen deze twee. Op de 1^e pinksterdag werd Israël geboren als verbondsvolk van God. Op de pinksterdag in handelingen werd de gemeente geboren. Bij beide gelegenheden (Ex. 19, Hand 2) werden vele stemmen gehoord en er werd vuur gezien. Op de berg Sinai begon Gods relatie met het volk door het geven van de Tora! In Sion begon Hij een vernieuwde relatie door het geven van de Geest. Hoe nauw is nu het verband tussen de wetgeving en de uitstorting van de Heilige Geest, oftewel tussen de Tora en de Heilige Geest. Die zijn er heel veel. Het "schenken" of "geven" van de Tora is als het "geven" van de Heilige Geest, zoals het breken van de Tora het bedroeven van de Geest is (Jesaja 63:20)

Ruth was een heidense vrouw die zich vrijwillig aansloot, en zich bekeerde tot het volk van het verbond.

Zij was de betovergrootmoeder van Koning David.

David is geboren op Sjawoe'ot maar is ook overleden op Sjawoe'ot.

Onder het vernieuwde verbond schrijft de Geest van de levende God Christus in onze harten, dat hetzelfde is als te zeggen dat de Tora in onze harten geschreven wordt. Zoals de Tora Gods volk leidde en onderwees, zo leidt en onderwijst de Geest Gods volk. Zoals de Tora levend maakt en de ogen verlicht, zo maakt de Geest levend en verlicht de ogen van het hart.

De Tora was geschreven door de vinger van God, terwijl Yeshua handelde door de vinger Gods dat wil zeggen: "door de Geest van God" Ware zonen van God zijn zij die de Tora houden, dat wil zeggen, zij die door de Geest geleid worden. Zowel de 'Tora' als de 'Geest' overtuigt mensen van zonde, van gerechtigheid en oordeel. Het verwerpen van de Tora ligt op hetzelfde vlak als het weerstaan van de Heilige Geest. Door de kracht van de heilige Geest wordt de eis van de Tora in ons vervuld.

Pesach blijft echter altijd bevrijding van: vijanden, van slavernij, van ballingschap, van ellende, van misère, en zelfs bevrijding van de dood. Met "bevrijding van" is het doel van de bevrijding nog niet bereikt. Je bent pas werkelijk vrij als je het doel daarvan hebt bereikt. Iemand die na jaren in de gevangenis vrijkomt en geen plaats heeft om heen te gaan, is niet echt vrij. Als een volk vrijkomt van een dictatuur dreigt er een machtsvacuüm. Is er geen alternatief dan komt de volgende dictator. Het doel van de bevrijding is het nieuwe leven te bereiken. Mozes opdracht was om het volk verlost uit slavernij te brengen bij de berg Gods. Daar zou een verbond met hen worden gesloten, en met het nieuwe verbond zouden ze op weg gaan naar het beloofde land. Pesach en Sjawoe'ot zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Pesach luidt een periode van het oogstseizoen in die op Sjawoe'ot wordt afgesloten. Men kreeg de Bijbelse opdracht de dagen te tellen totdat de 50e dag was bereikt. Ook het nieuwe testament laat duidelijk die samenhang zien door de volgende uitspraak van Jezus:

....dit is het (ver)nieuwde verbond in mijn bloed

Hij verbindt Pesach met Sjawoe'ot. God heeft op Sjawoe'ot met Israël een verbond gesloten. Pinksteren wordt door de kerk gezien als de geboortedag van de kerk. Het is "het feest van de eerstelingen" van de oogst van het evangelie, het is de Heilige Geest die daarin bijdraagt. De Joodse traditie verbindt Sjawoe'ot, "het wekenfeest", als oogstfeest met de openbaring en wetgeving op de Sinai. Wat dat betreft zijn er grote verschillen tussen het Pinksteren van de Christelijke traditie en datgene van de joodse traditie. Toch vond het Pinkstergebeuren in Handelingen 2 plaats, tijdens het Joodse wekenfeest.

Op Sjawoe'ot wordt in de synagoge uit Ezechiël 3:12 gelezen: "de openbaring aan Ezechiël".

Op Sjawoe'ot worden geen huwelijken toegestaan, mogen mannen zich niet scheren, en mag er niet naar muziek worden geluisterd. Al deze activiteiten werden tijdens de omertelling verboden (behalve met Lag Ba'omer)

In Israel wordt op de avond voor Sjawoe'ot studie gedaan in de Tora, het Woord van God. Deze studie of "leernacht" loopt door tot het aanbreken van de morgen. Vandaar dat er staat in Handelingen 2: "toen de Pinksterdag aanbrak waren ze allen bij elkaar". De discipelen hadden met elkaar de hele nacht de woorden van Jezus met elkaar gedeeld. En plotseling werden ze vervuld met de Heilige Geest. Het verbond werd vernieuwd. Ze zijn verbaast als een ieder in de menigte zijn eigen taal hoort en daarin aangesproken wordt. Ieder mens, uit ieder volk, taal en natie krijgt een nieuwe kans om toe te treden tot het verbond. Net als bij de Sinai gaat het om de vraag of mensen bereid zijn het aanbod van God te accepteren.

Het "geven" van de Tora en het uitstorten van de heilige Geest horen onlosmakelijk bij elkaar (Exodus 24:7). Geest en Woord zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. De werking van de Geest staat niet los van het Woord. De Tora is gegeven om te "doen" en te "horen" (Exodus 24:7). Als er sprake is van "geest" en deze staat los van de Tora, dan wordt er gespeeld met vreemd vuur en dat is dodelijk. Kenmerkend hierbij is het verhaal van Nadab en Abihoe die buiten de voorschriften om vreemd vuur brachten in het Heiligdom (lev. 10:1-2).

Mensen worden vervuld met de Heilige Geest om van de Geest te leren Gods Tora te doen. De Heilige Geest werd uitgestort na een nacht waarin de discipelen de Schriften bestudeerden aan de hand van wat ze van Yeshua's woorden hadden geleerd. Het in Handelingen beschreven Pinksterfeest (Sjawoe'ot) is Gods verbond met alle volkeren. Het verbond met Noach, het verbond met Abraham wordt vernieuwd. Vergeving van zonden, en de kans tot bekering wordt de gehele mensheid aangeboden.

Boeken: Geert Cohen Stuart - Joodse feesten en vasten
Bible Works
Wikipedia
Rabijn, Shraga Simmonse
Judaic classic library

Nico driest

ראש השנה

Rosh Hasjana - De jaarwisseling

De kerkelijke traditie kent geen feestdag zoals deze. Waarschijnlijk is in de eerste eeuwen van het christendom, toen de kerk een hiërarchisch instituut werd, afstand genomen van vele Joodse gebruiken en gewoonten. De verplaatsing van de eredienst van de sabbat naar de zondag was er een van. De enige feesten die nog een relatie hebben met het Jodendom zijn Pasen en Pinksteren. Toch kan het interessant zijn om te kijken waarom dit feest nog wordt gevierd en welke raakvlakken het heeft met het geloof. Jezus was een trouwe aanhanger van de Torah - onderwijs, en heeft het volgende gezegd:

Meent niet, dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen (vol te maken; vervolmaken). Mat. 15:7

Daaruit kunnen we de conclusie trekken dat hij mee deed aan de feesten omdat ze volgens de voorschriften van de Torah gevierd moesten worden. Laten we eens gaan kijken of dit feest ons iets te vertellen heeft.

Rosh Hasjana betekent letterlijk: "Hoofd van het jaar"

Zoals het hoofd het leven van het hele lichaam bevat en dat controleert, zo bevat Rosh Hasjana het leven en het (geestelijk) voedsel voor het hele komende jaar. Rosh Hasjana duidt aan het begin van het Joodse jaar. Dit begint op de 1^e dag van de 7^e maand. Een maand van tevoren worden de mensen iedere morgen door het geluid van de sjofar opgeroepen om zich voor te bereiden op de "ontzagwekkende dagen" die er staan aan te komen. Op de dag zelf wordt er dan 100 keer geblazen op de ramshoorn (sjofar).

In Exodus 23:10 en 11 staat dat de Israel de opdracht kreeg om het land na zes jaar bebouwing 1 jaar braak te laten liggen. Dat begint op de eerste dag van de 7e maand. (7x7 jaar), het jubeljaar.

Op deze dag werd ook de eerste mens, Adam, geschapen. Hoewel de schepping van de wereld zes dagen voor de schepping van Adam begon, wordt de laatste dag toch als het begin van de schepping beschouwd. De mens staat hier centraal, hij staat als het ware in het middelpunt van het heelal, voor welk alles werd geschapen. Door de schepping van de mens werd Gods schepping voltooid. Rosh Hasjana is het "feest van het Koningschap": God gaat op zijn troon zitten en Adam zal zijn koningschap moeten verkondigen aan de schep-

Rosh Hasjana is:

- de dag van het oordeel
- de dag van de herinnering
- de dag van het alarmblazen

Bijzonderheden van Rosh Hasjana

- 1) Het tellen van de jaren, inclusief het sabbatsjaar en het jubeljaar.
- 2) Men begint opnieuw met het lezen van de 5 boeken van Mozes (thorah).
- 3) Men herdenkt de schepping van de eerste mens.
- 4) Op deze dag wordt het gedrag van de mens beoordeeld.

Op 1 Tisjrie begint men opnieuw met de Torah te lezen totdat alle vijf boeken zijn behandeld. Het is het begin van het godsdienstig jaar.

ping; dat eens elke knie zich zal buigen voor de HEER. Daarnaast is de troon ook zijn rechtbank waarbij de mens verantwoording moet afleggen voor wat hij hier in het leven heeft gedaan. Vandaar dat dit feest ook wel het "feest van de sjofar" (=bazuinen) wordt genoemd.

Het opmerkelijke van Jezus boodschap was de verkondiging van "het Koninkrijk Gods". Om daar deel aan te willen hebben wordt je opgeroepen om je leven te laten veranderen, zodat je niet afgewezen wordt.

Volgens een rabbijnse opvatting wordt op Rosh Hasjana over vier tijdstippen in het jaar recht gesproken.

Gods oordeel over het graan, fruit, en het water zijn natuurlijke processen, die in relatie staan met het gedrag van de mens. De mens heeft in het begin de opdracht gekregen om te heersen over de schepping, hij heeft er als het ware het rentmeesterschap over gekregen. Maar als hij haar gaat uitbuiten om er beter van te worden dan roept hij ahw een vloek over zich heen. Rosh Hasjana roept de mens op om verantwoording af te leggen voor zijn daden, met van waar ben ik mee bezig. Rosh hasjahna is een soort generale repetitie voor het laatste oordeel. En dat niet alleen in relatie met zijn leefomgeving maar ook dat met zijn naaste. Bij Rosh Hasjana gaat het om de toekomst van de wereld en de verantwoordelijkheid van de mens hierin. Het geluid van de sjofar roept de mens op om zich te bekeren en het goed te maken met zijn naaste. Rosh Hasjana is de dag van het oordeel; van de hemelse rechtbank. Die dag is geworden tot een jaarlijkse oefening voor het laatste oordeel dat ieder mens te wachten staat. Ieder jaar krijgt hij een herkansing totdat hij er definitief voor staat. Het is een periode van schuldbeleidenis, het openlijk beleiden van je zonden naar je naaste staat hier centraal, vooral wanneer hem door jouw onrecht is aangedaan. Persoonlijke zonden naar God hoeven niet in het openbaar beleden te worden.

Een eerlijk oordeel vraagt om een eerlijke rechtbank. Het idee van een hemelse rechtbank is terug te vinden op verschillende plaatsen^(A).

Bij een hemelse rechtbank worden de boeken geopend en dat kunnen er een twee of drie zijn^(B).

Rosh Hasjana is ook een jaarlijkse "Dag des Heren" en dat is een opmerkelijk gegeven. God komt met zijn oordeel maar er is altijd gelegenheid om je te bekeren waardoor het oordeel kan worden afgewend^(C).

Ondanks de ernst en de bezinning is het vooral feest, en dan wordt er goed en veel gegeten. Op Rosh Hasjana eet je een in honing ge-dipt stukje appel, en wens je elkaar het volgende toe: dat God jouw een gelukkig en zoet jaar zal geven, en dat je naam opgeschreven mag staan in "het boek des levens".

Tijdstippen van de rechtspraak:

Pesach	- over het graan
Sjaweet	- over het fruit
Rosh hasjahna	- over de mens
Sukkot	- over het water

(A)

Job 1:6

Daniël. 7: 9-10

Matthëus 19:28 Openb. 4:2-5

(B)

Ex. 32:31-33

Psa. 69:29, 119:16, 139:15

Phil. 4:3

Opb. 3:5, 13:8, 17:8, 20:12-15, 21:27

Mat. 16:27, 25:31-33.

(C)

Joel 2:1,11-15

Sef. 1:14-16,

1 Thess. 5:2, 2

Pet. 3:10,

Opb. 1:10

Tussen Rosh Hasjana en Jom Kippur zeg je het volgende naar elkaar toe: "gelukkig Nieuwjaar" met een goede handtekening tot slot. En pas na Jom Kippur: gelukkig Nieuwjaar. Op de eerste dag van het feest wordt in de namiddag stromend water opgezocht waarin symbolisch de zakken worden geleegd. Symbolisch werpt men de zonden van zich af, die vervolgens met het water meespoelen en wegstromen naar de zee. Men leest hierbij uit Micha 7:18-20.

Er zijn er ook die voor Rosj Hasjana en Jom Kippur een ritueel waterbad, de mikwa, nemen. Daarbij gaat het om reiniging in water als afwassing van zonden. Het ritueel doet ons denken aan de doop van Johannes de Doper: Johannes doopte in de woestijn en predikte de doop der bekering tot vergeving van je zonden (Marc. 1:4)

Na de eerste twee dagen begint de periode van verootmoediging, het doen van bekering (tesjoeva). Hiermee wordt niet bedoeld dat je overgaat van het heidendom naar het geloof of van de ene godsdienst naar de ander. Nee, het gaat hier om de gelovigen uit eigen kring, die van de levensweg zijn afgeraakt, door het doen van hun eigen zin of door het volgen van hun begeerten. Door grondig zelfonderzoek kun je er achter komen dat je je levenswandel moet veranderen. En dan gaat het hier niet alleen om zonde naar God toe, maar zonden die gedaan zijn naar je naaste. Deze zonden worden je niet vergeven wanneer je ze niet eerst opruimt. De dagen naar Grote Verzoendag (Jom Kippoer) moeten er toe leiden dat je het goed maakt met je naaste. Volgens de rabbijnen bestaat "bekering" uit het volgende:

Tesjoeva

Het doen van bekering (tesjoeva) staat binnen het Jodendom in hoger aanzien dan de rechtvaardige die nooit gezondigd heeft. In het nieuwe testament staan vergelijkbare gedachten. Een tweetal voorbeelden waar Jezus zegt:

Ik zeg u, dat er alzo blijdschap zal zijn in de hemel over één zondaar, die zich bekeert, meer dan over negenennegentig rechtvaardigen, die geen bekering nodig hebben. (Luk 15:7)

Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars, tot bekering. (Luk. 5:32)

Er zijn drie soorten bekering (tesjoeva):

Het spreekt vanzelf dat bekering uit liefde voor God de voorkeur heeft. Bekering is een zaak van handelen die in het NT in de verhalen van, "Jezus en de tollenaar" en die van "de gelijkenis van de verloren zoon", goed tot uitdrukking komen. Uit de verhalen van de tollenaar, levi en Zacheus, blijkt het wantrouwen van de goegemeente tegenover de bekeerling. Jezus, wijst dit hooghartige gedrag af door te wijzen dat de bekeerling de solidariteit nodig heeft van de gemeenschap.

Bronvermelding: Geert Cohen Stuart - Joodse feesten en vasten • Jacob J. Pentuchowski - Van Pesach tot Chanoeka • Tenachon • Bible Works

Bekering:

- Je moet je zonde loslaten en uit je gedachte bannen, en in je hart besluiten deze nooit meer te doen (Jes. 55:7)
- Je moet berouw hebben over het verleden. (Jer. 31:19)
- Het hardop beleiden, en die zonde bij naam noemen. (Ex. 32:31)
- Het roepen tot God met tranen en smeekbeden.
- Verwijder jezelf zo ver mogelijk van het object dat jou doet zondigen.
- Verander je gedrag ten goede en keer terug op de rechte weg.

3 soorten Tesjoeva:

1. bekering uit liefde voor God
2. uit vrees voor het oordeel
3. als gevolg van het lijden

Nico Driest

יום כיפור

Jom Kippoer - Grote verzoendag

"De ontzagwekkende dagen" - "de 10 daagse bekering"

Het doen van tesjoeva (bekering) uit zich in gerechtigheid, gebed en vasten. Door het doen van deze drie dingen kan de mens terugkeren in een relatie met God. Voor de meeste mensen is niets moeilijker dan om zich te verzoenen met zijn naaste. Schuld uiten en erkennen tegenover een medemens houdt het risico in te worden afgewezen en belachelijk gemaakt te worden. En wie wil dat risico lopen? Daarom worden ze ook de "ontzagwekkende" of "verschrikkelijke" dagen genoemd (Jamin Noraim). Vasten en bidden kunnen in stilte, in je binnenkamer, gedaan worden. De tien dagen zijn hard nodig om de moed te verzamelen om naar de door jouw beschadigde medemens te gaan.

In Jeruzalem worden hiervoor cursussen gegeven. Een zekere rabbijn Dr. Sholom Gold vroeg eens het volgende aan zijn cursisten.

Waarom maken wij Joden het ons zelf zo lastig?
Op Nieuwjaar komen we voor Gods rechterstoel en onderwerpen we ons aan zijn oordeel. Daarna spannen we ons tien dagen in om op alle mogelijke manieren te laten zien dat we ons leven willen verbeteren. Tot slot, vasten we op grote verzoendag een hele dag en smeken God om genade.
Waarom zouden we het niet omdraaien, beginnen met grote verzoendag en direct leven uit de vergeving? Dan waren we van een hoop gedoe af. Een van de cursisten antwoordde: dan zouden we ons tegenover God net als Christenen onttrekken aan de verantwoordelijkheid voor onze daden. Christenen zeggen dat in Christus al hun zonden vergeven zijn, dan zijn ze van de verantwoordelijkheid af om hun leven te verbeteren.

Is dit het beeld dat Joden van Christenen hebben? Hebben we de genade te goedkoop gemaakt? Wekken we de indruk dat wij ons aan de verantwoordelijkheid van onze daden onttrekken?

Dat was Jezus zijn bedoeling niet. (Mattheus 6: 1-18)

Het belijden van je zonde doe je met de ander, daarbij wordt bij het noemen van iedere overtreding met de rechtermuist op de plaats van je hart geslagen. Je staat samen voor Gods troon en staat daar voor elkaar in. Iets soortgelijks vinden we in Lucas 18:13.

Gerechtigheid:

Mattheus 6:1-4

gebed:

Mattheus 6: 5-14

verandering van gedrag:

Mattheus 6:14-15

Jom Kippoer - Grote Verzoendag

Volgens een aantal christenen is Grote Verzoendag vervangen door Goede vrijdag. Het eenmalige offer van Christus, voor de zonden van de wereld, is dan in de plaats gekomen van de offerdienst van Grote Verzoendag, en het lam van God heeft de taak overgenomen van de zondebok. Dit gegeven is een gebrek aan kennis en slordigheid om paaslammeren en zondebokken met elkaar te verwarren. Beiden hebben in de Bijbel een duidelijk en van elkaar verschillende betekenis.

*Laten we eerst maar eens gaan kijken
wat grote Verzoendag inhoudt!*

“De Heer sprak tot Mozes: Spreek tot de Israëlieten en zeg tot hen: De feesttijden des Heren, die gij zult uitroepen als heilige samenkomsten, zijn mijn feesttijden. Maar op de tiende van die zevende maand is de Verzoendag; een heilige samenkomst zult gij hebben en gij zult u verootmoedigen en de Heer een vuuroffer brengen.” (Lev.23: 1-2 en 27)

Lezen: lev. 16:29-34

Jom Kippoer in onze tijd

De Sabbat van alle Sabbatten wordt deze heiligste dag van het joodse jaar genoemd. De 10^e Tisjrie, de dag van schuldbelijdenis, is de dag waarop vrijwel alle joden naar de synagoge gaan, zelfs degenen die er anders niet naar toe gaan. Kenmerkend voor deze dag van verootmoediging is gebed en vasten. Er wordt 25 uur niet gegeten of gedronken. Een half uur vóór zonsondergang op de vooravond van Jom Kippoer tot een half uur na zonsondergang aan het einde van de Verzoendag. Het Kol-Nidrei gebed luidt de Verzoendag in. Eigenlijk is het geen gebed, maar een Mozaïsche formule in het Aramees om geloften ongedaan te maken die te snel en ondoordacht zijn gedaan. Hierbij gaat het niet om de geloften die je aan mensen hebt gedaan, maar aan God.

Het grootste deel van de dag wordt doorgebracht in de synagoge. Iedereen is in het wit gekleed. Wit is het symbool van zuiverheid. Op Jom Kippoer dragen de mannen een witte overjas, een kittel. Het herinnert aan de dood (de sterfelijkheid van de mens) en roept op tot berouw en inkeer.

Zonde is volgens de joodse overlevering als je ‘te ver’ gaat en je van God vervreemdt. Die zonde kan alleen vergeven worden als je echt berouw hebt en er verzoening gedaan wordt. Berouw is niet alleen spijt hebben, maar zo’n afkeer hebben van wat je verkeerd hebt gedaan, dat je dat niet meer wilt herhalen. Daarbij moet je je dus bekeren. Belijdenis van zonden is een van de meest kenmerkende onderdelen van de diensten op Jom Kippoer.

Op Grote Verzoendag is het verboden te eten en te drinken, zich te wassen, leren schoenen/sieraden te dragen, gemeenschap met elkaar te hebben.

Jom = dag
Kippoer = bedekking

Witte klederen of kleren:

Hogepriester
*hij draagt een wit kleed alléén
op grote verzoendag.*

Math 17:2 / Marcus 9:3
*wit kleed op het
koninklijk bruiloftsmaal.*

Openbaring 3:5,18
Witte kleren voor de rechtvaardigen.

Openbaring 4:4
de 24 oudsten dragen witte kleren.

Openbaring 6:11
witte kleren voor de martelaren.

Openbaring 7: 9 / 13:11-12
*gedragen tijdens de viering van
het Loofhuttenfeest in de hemel.*

Wie meent dat de God van het 'Oude Testament' geen God van genade is, heeft het goed mis. Uit het verhaal van Jona blijkt hoe genadig God is, dat Hij "geen welgevallen heeft aan de dood van wie sterven, maar dat men zich bekeert en leeft" (Ez.18:32).

God verheugde zich toen Hij zag dat de mensen van Ninevé zich bekeerden van hun boze weg. Jona zei: "Ik wist dat u een genadig en barmhartig God bent, lankmoedig, groot van goedertierenheid" (Jona 4:2b). De God van Israël houdt niet alleen van zijn uitverkoren volk, maar van al Zijn schepselen.

Het gedeelte van Jesaja behandelt het vasten. Vasten is niet alleen maar je onthouden van eten en drinken. Het doen van Gods verordeningen en inzettingen horen bij je manier van leven. Als je hart op de juiste plaats is, je de ander hoger acht dan je zelf, zal God je stem in de hoge horen en allerlei zegeningen geven. Wanneer dit gedeelte van hoofdstuk 58 over vasten wordt aangehaald, wordt vaak het stuk over de shabbat niet genoemd. God zegt zelf dat wij niet over de shabbat heen mogen lopen (vs.13). Hij heeft dat bij de schepping al ingesteld, toen Hij rustte op de zevende dag.

De orde van dienst van de hogepriester

Dit is een dag van verzoening binnen het verbond, het is de grootste dag van het jaar

Ieder jaar ging de hoge priester het Heilige der heiligen binnen om verzoening te doen voor de zonden van zichzelf, zijn huis, de priesters, en het volk.

Het eerste wat hij moest doen was reiniging te brengen door middel van zondoffers daarna kon hij verzoening brengen voor het volk. Hoe ging dit in zijn werk:

Na een nacht van waken begon bij het eerste ochtendlicht zijn opdracht alle offers te brengen volgens de voorschriften van het Woord. Voor de dagelijkse offers droeg hij gouden kleding maar voor Grote verzoendag was hij in het wit gekleed.

- **hij trok de gouden kleren aan**
- **waste handen en voeten**
- **slachtte het dagelijks offer**

Daarna ging hij de tempel in om het reukwerk te branden en de lampen in orde te brengen. Buiten gekomen werd het dagelijks morgenoffer gebracht

- **waste handen en voeten**
- **trok de witte kleren aan**
- **waste handen en voeten**

Er zijn twee bijbelgedeelten die op deze vastendag gelezen worden:
het boek Jona en Jesaja 57:14-58

In Mat. 12:38-41 wordt Jona gebruikt als beeld van "de opstanding der doden". Dat motief komt ook voor in de mondelinge traditie

Ging naar de stier in de voorhof legde hem de beide handen op en sprak een gebed van schuldbelijdenis uit (lev 16:30). Vervolgens werd door het lot bepaald welke geit voor de Heer was en welke de woestijn in werd gejaagd. Daarna keerde hij terug naar de stier herhaalde de schuldbelijdenis met een kleine wijziging. Na de eerste keer alleen schuld te hebben beleden voor zichzelf en zijn huis, spreekt hij nu de schuldbelijdenis uit namens alle priesters. Pas nu kan hij de stier offeren als zondoffer voor zichzelf en de priesters.

De stier wordt geofferd en het bloed wordt opgevangen en zal gebruikt worden voor de reiniging van de tempel. De hoge priester gaat met de vuurpan, met daarop het wierrook, het heilige der heiligen binnen. Als de ruimte vol is met rook spreekt hij een gebed uit (als teken voor de buitenstaanders dat hij nog leeft). Komt naar buiten en neemt het bloed van de stier mee naar het H der H en besprenkelt het zevenmaal. De rest van het bloed blijft in het heilige. Vervolgens slacht hij de bok die tot zondoffer voor het volk bestemd is. Met het bloed gaat hij het Heilige der Heiligen binnen en besprenkelt het zevenmaal, te beginnen bij het verzoendeksel (kapporet-hilasterion). In het heilige besprenkelt hij met het bloed van de bok en de stier het voorhangsel daarna het gouden altaar en vervolgens het altaar in de voorhof. De reiniging voltrok zich van binnen naar buiten. Als de hogepriester zich vergistte moest hij alles opnieuw over doen.

Na de reiniging van de tempel komt nu de verzoening aan de beurt, dat is het bedekken van de zonden (kappara- hilasmos) Hij gaat naar de bok Azazel en door middel van handoplegging en een gebed worden de zonden van het gehele volk op de bok gelegd. Zodra iedereen de Naam YHVH hoorde wierp men zich knielend neer en riep:

“Geprezen zij de Naam voor altijd en eeuwig”

Dit was de enige keer in het jaar dat de mensen de naam van God - YHVH (driemaal) konden horen!

Hierna werd de bok naar de woestijn gestuurd om van een hoge berg te worden geduwd. In de tussentijd, dat er gewacht werd op de begeleider van de bok, werden de overige rituelen van de stier en de bok afgemaakt. Nu reiniging en verzoening hadden plaats-gevonden was hij nog niet klaar met Jom Kippoer.

- **weer wast hij handen en voeten**
- **trok de gouden kleren aan**
- **waste handen en voeten**
- **bracht de offers van in totaal 16 dieren**
- **wast handen en voeten**
- **trok de witte kleren aan**
- **waste handen en voeten**

wierookbrander en vuurpan werden uit het Heilige der Heiligen gehaald.

Verzoening

twee Griekse woorden:

- 1) Kattalage - toetreden (of opnieuw) tot het verbond
- 2) Hilasmos - verzoening met betrekking op de Grote Verzoendag

Het woord kattalage komt in de gehele Hebreeën brief niet voor!

Teksten katallage : Rom. 5:10
2 Kor. 5:18-20

Op Grote Verzoendag wordt verzoening aangeboden aan mensen “binnen” het verbond. Er is herstel mogelijk voor hen die de regel hebben geschonden. Het belangrijkste dat voor de mens gebeurt op Grote Verzoendag is het “bedekken” van de zonden, dat heet in het hebreuws Kappara.

Rom 3:25 - Paulus gebruikt voor Christus het beeld van het verzoendeksel!

Deksel - Grieks: Hilasterion
Deksel - Hebr.: Kapporet

Over het verzoendeksel voltrok de hoge priester jaarlijks het ritueel van tempelreiniging, dat aan verzoening vooraf gaat. Paulus gebruikte dit beeld om duidelijk te maken dat God niet alleen op Grote Verzoendag voor zonden toegankelijk is. De poorten van bekehring staan altijd open. Ieder jaar wordt het deksel gereinigd. Van de ene Jom Kippoer tot de ander symboliseert het deksel dat God altijd bereid is de zonden te willen vergeven.

In Rom 3:25, wordt het woord “hilasterion” vertaald met “verzoening” of zoenmiddel. Maar dat doet te kort aan Paulus zijn beeld.

Kattalage: **Hilasmos:**

Rom. 5:11	Rom. 3:25
Rom. 11:15	1 Joh. 2:2
2 Cor. 5:18-19	1 Joh. 4:10

- **waste handen voeten**
- **trok de gouden kleren aan**
- **waste handen en voeten**

Ging de tempel binnen om het middagreukwerk te offeren en de lampen aan te steken

- **waste handen en voeten**
- **trok zijn eigen kleren aan**

Nu was hij klaar en ging naar huis om feest te vieren met zijn vrienden als dankbaarheid dat hij YK ongeschonden had volbracht. Na de val van de tempel konden er geen offers meer gebracht worden. Als vervanging daarvan kwam:

- 1) **het gebed**
- 2) **studie van het woord**
- 3) **vasten**
- 4) **geven van aalmoezen (liefdadigheid)**

De voorwaarde hieraan gekoppeld is de bekering of schuldbelijdenis, anders is er geen verzoening mogelijk!

In wat voor relatie staat Jezus met Grote verzoendag?

De Hoge Priester had als taak om ieder jaar het verzoendeksel te reinigen en dat deed hij door middel van het bloed. Want zonder bloedstorting is er geen vergeving mogelijk. Dit moest ieder jaar opnieuw gebeuren. In de Talmoedische geschriften staat dat het verzoendeksel in relatie staat met de Messias. De Hebreeën brief laat ons zien dat door het eenmalig offer de weg open is gemaakt naar God toe (scheuren van het voorhangsel) Vanaf nu is het altijd mogelijk om bedekking van overtredingen te krijgen wanneer je maar went tot de hemelse Hogepriester.

Hij heeft zijn bloed, eenmalig, gebracht in het hemelse heiligdom waar hij dag en nacht voor ons pleit bij de Vader. Grote Verzoendag staat niet in relatie met reiniging van zonden maar van het bedekken ervan. Er is voordurende vergeving voor wie zich wenden tot deze hemelse hogepriester naar de orde van Melchisedek. Het hele gebeuren van grote verzoendag staat in relatie met gelovigen die weten dat zij voordurend vergeving nodig hebben voor alles wat zij doen in het leven hier. De zonden die bedekt moesten worden op grote verzoendag waren zonden die jij en ik ook gedaan konden hebben.

De twee bokken

In de tempel werden op Jom Kippoer twee gelijke bokken bij de hoge priester gebracht. De hoge priester moest het lot werpen over de beide bokken. Op het ene lot stond "voor de Here" en op de andere voor "Azazel".

Hebr 8:1-2

De hoofdzaak van ons onderwerp is, dat wij zulk een hogepriester hebben, die gezeten is ter rechterzijde van de troon der majesteit in de hemelen, en die de dienst vervult in het ware heiligdom, de tabernakel die door de Heer en niet door mensenhanden is opgericht.

Rom 8:34

Wie zal hen veroordelen? Christus Jezus, die gestorven is, meer nog, die is opgewekt en aan de rechterhand van God zit, pleit voor ons.

Hebr 9:14

hoeveel te meer zal dan niet het bloed van Christus, die dankzij de eeuwige Geest zichzelf heeft kunnen opdragen als offer zonder smet, ons geweten reinigen van daden die tot de dood leiden, en het heiligen voor de dienst aan de levende God?

Als op het lot dat hij in zijn rechterhand had, de woorden stonden: "voor de Here", dan was de bok aan zijn rechterhand voor "de Here" bestemd en de andere was voor "Azazel". De bok, voor "de Here" bestemd, werd geslacht en het bloed werd naar het heilige der heiligen gebracht en óp het verzoendeksel en vóór het verzoendeksel van de ark des verbonds gesprengd. Niemand mocht in het heilige der heiligen komen behalve de hoge priester en alleen op Jom Kippoer.

De bok voor Azazel stond met zijn kop naar het volk gekeerd. Dan legde de hoge priester zijn handen op de kop van het dier en vroeg of God de zonden van het volk wilde vergeven. Hij haalde een gedeelte uit de Torah waarin stond: "Op die dag zal voor al jullie zonden vergiffenis geschonken worden en zullen jullie rein staan voor God." Ook werd dan de Naam van de Here, YHWH aangeroepen, waarbij iedereen met zijn aangezicht op de grond viel.

De bok voor Azazel kreeg een stuk rode, scharlaken wol tussen zijn hoorns gebonden. Een soort gelijk stuk rode wol bleef in de tempel. Dan moest een man het dier naar de woestijn brengen waar de bok over de klif werd gejaagd. Dan gebeurde er een wonder. Als God de bok goedgekeurd en Zijn volk vergeving geschonken had, veranderde het stuk scharlaken wol van kleur; het werd wit.

***Al waren uw zonden als scharlaken,
zij zullen wit worden als sneeuw;
al waren zij rood als karmozijn,
zij zullen worden als witte wol.*** (Jes.1:18)

Dit vers is geen beeldspraak, maar het gebeurde dus echt!

Dit wonder stopte na de kruisiging van Jezus ± 40 jaar vóór de verwoesting van de tempel, welke in het jaar 70 na Christus plaatsvond.

De tempeldeuren, die behoorlijk zwaar waren, gingen vanaf die tijd ook vanzelf open alsof God de mensen wilde uitnodigen in Zijn heiligdom te komen. (dit staat beschreven in de Talmoed in het tractaat Joma)

Boeken: Geert Cohen Stuart - Joodse feesten en vasten
Jacob J Petuchowski - Van Pesach tot Chanoeka
Bible Works
brochure EGI
Judaic classic library

afsluiting Grote Verzoendag:

De afsluiting van grote Verzoendag gebeurt door het uitspreken van:

***"Hoor Israel, de Heer onze God,
de Heer is een."***

De gemeente spreekt hardop uit:

***"geloofst zij de Naam van de
heerlijkheid en van zijn Koninkrijk
in tijd en in eeuwigheid"***

Er wordt zevenmaal uitgeroepen:

"De Heer Hij is God"

Tot slot: Er wordt een lange noot op de ramshoorn geblazen (tekia gedola)

De rechtbank in de hemel die sinds Rosh Hasjana open staat wordt weer gesloten. Het jaarlijks oordeel is beëindigd. Je mag geloven dat God zich genadig heeft getoond en dat de overtredingen zijn bedekt. Vanaf nu mag je leven uit de genade.

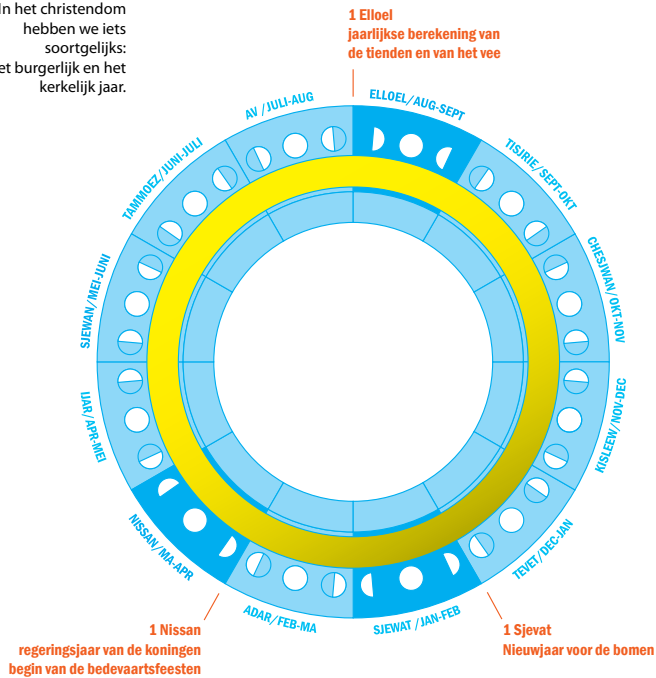
Nu beginnen de voorbereidingen voor Sukkot.

Nico driest

Volgens de meeste christenen is grote Verzoendag vervangen door Goede Vrijdag. Het eenmalige offer van Christus voor de zonden van de wereld is dan in de plaats gekomen voor de offerdienst van grote Verzoendag, en het lam Gods heeft de taak overgenomen van de zondebok. Dit gegeven is een gebrek aan kennis en slordigheid om paaslammeren en zondebokken met elkaar te verwarren. Beiden hebben in de Bijbelse geschriften een duidelijk eigen en van elkaar verschillende betekenis.

Er zijn 3 openingen van het jaar

In het christendom hebben we iets soortgelijks: het burgerlijk en het kerkelijk jaar.

- Pesach * - lentefeest - feest van de uittocht
- Sjawoe'ot * - zomerfeest - feest van de openbaring, Torah
- Soekkot * - herfstfeest - feest van de woestijnreis
- Chanoeka - winterfeest

* pelgrims bedevaartsfeesten

- Rosh Hasjana - feest van de mens
- Yom Kippur - feest van de boetedoening

Rosj Chodesj - éérste dag van de maand
(bij het zichtbaar worden van de maan)
het is een teken van vergeving van zonden
en een nieuw begin in de geest.

סוכות

Soekkot – Loofhuttenfeest

In 324 CE maakte keizerin Helena een pelgrimsreis naar het heilige land, ze was de moeder van keizer Constatijn de Grote, die het christendom tot staatsgodsdienst had gemaakt. Tijdens haar pelgrimsreis werd de eerste steen gelegd voor enkele kerken in "de Romeinse provincie Palestina". Daaronder was de heilige grafkerk, de Anastasis. Deze werd ingewijd op 15 september 336. Deze datum werd bewust gekozen vanwege het feit dat koning Salomo ,omstreeks de zelfde datum op Loofhuttenfeest in 1 Koningen 8, de 1^e tempel inwijdde. Deze kerk werd gebouwd als de derde tempel, het was de tempel van het nieuwe verbond. De kerk was het symbool van het "nieuwe en ware Israel". Om deze waarheid te onderstrepen werd bewust de tempelberg braak gehouden, en diende vanaf die tijd als vuilnisberg. In die tijd dacht men ook dat door de kerk "het koninkrijk van God" was aangebroken en dat daardoor Loofhuttenfeest overbodig was geworden.

Jezus vertelde iets anders. Leven op weg naar de "komst van het koninkrijk Gods" is het hart van de boodschap die hij vertelde, en Sukkot –Loofhuttenfeest viert die verwachting.

Lev. 23:39-43 NBG

Doch op de vijftiende dag van de zevende maand, wanneer gij de opbrengst van uw land inzamelt, zult gij zeven dagen het feest des HEREN vieren; op de eerste dag zal er rust zijn en op de achtste dag zal er rust zijn. Op de eerste dag zult gij vruchten van sierlijke bomen nemen, takken van palmen en twijgen van loofbomen en van beekwilgen, en gij zult vrolijk zijn voor het aangezicht van de HERE, uw God, zeven dagen lang. Gij zult het als een feest des HEREN vieren zeven dagen in het jaar, een altoosdurende inzetting voor uw geslachten; in de zevende maand zult gij het vieren. In loofhutten zult gij wonen zeven dagen; allen die in Israël geboren zijn, zullen in loofhutten wonen, opdat uw geslachten weten, dat Ik de Israëlieten in hutten heb doen wonen, toen Ik hen uit het land Egypte leidde: Ik ben de HERE, uw God.

De voorbereidingen van het Loofhuttenfeest beginnen direct na afloop van Yom Kippoer.

Op weg naar het "koninkrijk van God", dat is het hart van Jezus boodschap, en Loofhuttenfeest viert die verwachting. Loofhutten kun je niet vieren zonder de twee vorige feesten, ze zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden.

Van alle Bijbelse feesten was het Loofhuttenfeest het vrolijkst. Het was het dankfeest voor de oogst in de herfst, waarbij in Israel natuurlijk ook de wijnoogst hoort, die met veel plezier wordt gevierd. Na twee ernstige weken is er nu ontspanning.

“Gij zult vrolijk zijn voor de Heer uw God”

Evenzo als Pesach (Pasen) en Sjaweot (Pinksteren) trok men op naar Jeruzalem. Loofhutten is een zevendaags feest. De twee belangrijkste gebruiken van dit feest wijzen in die richting:

“De loofhut en het feestboeket “

In lev. 23:42,43 staat dat het een Bijbels gebod was die alle gelovigen moesten onderhouden. De loofhut heeft een symbolische betekenis; dat van goddelijke bescherming of voorzienigheid. Zonder vaste woonplaats of huis kan men onder Gods bescherming de pelgrimstocht door het leven maken. Zonder Gods bescherming is het meest stevig gebouwd huis van geen enkel nut.

Israel woont een week lang in een loofhut als herinnering aan de 40 jarige woestijnreis. Daarnaast is het ook een feest voor niet Joden die in Israel wonen; het is universeel. Met Sukkot wordt een plantensamengesteld genaamd “de loelav”. Deze bestaat uit:

- **Een citrusvrucht (etrog)**

Deze heeft geur en smaak

en beeld het volgende uit: dat zijn degenen die kennis hebben van de torah (het woord) en daarnaar leven.

- **Jonge palmtak**

Heeft smaak (dadels) maar geen geur:

dat zijn diegenen die goede daden doen maar geen kennis hebben van de torah (het woord).

- **Drie takken van de mirte**

Heeft geur maar geen smaak (draagt geen vruchten):

dat zijn zij die kennis hebben van de torah maar geen goede daden doen

- **Twee takken van de beekwilg**

Deze heeft geen smaak (draagt geen vruchten) en geen geur:

dat zijn die geen goede daden doen en geen kennis van de torah hebben.

Wat doet God, hij neemt hen samen in een hand, daar wordt mee uitgedrukt dat iedereen erbij hoort. Tijdens de dienst in de synagoge wordt de “loelav” in zes richtingen heen en weer bewogen.

De hut werd van natuurlijke materialen vervaardigd, mirten, palmtakken en bladeren van loofbomen. Het dak moest doorzichtig zijn zodat je in de nacht er de sterren doorheen kon zien.

Deze vier typen planten, vertegenwoordigen de gehele plantenwereld die God heeft geschapen.

Oorspronkelijk werd het boeket bewogen rond het altaar in de tempel, in latere tijden rondom de lezenaar (in het centrum waar de torahrollen staan) in de synagoge.

Het feest heeft een dubbele betekenis; het viert het einde van de oogst maar ook het begin van het regenseizoen. Je zou het kunnen vergelijken met een soort "dankdag" als "biddag" voor het gewas. Anderzijds is het een herinnering aan de woestijnreis.

Eenmaal per jaar wordt gedurende een week in de Soekkot(loofhut) gewoond, gegeten, gebeden en geslapen. Men stelt zich bloot aan warmte, koude, droogte of regen. Men staat stil bij de betrekkelijkheid van het leven. Daarom staat op Soekkot het boek Prediker centraal. Het leven in een Soekkot (loofhut) herinnert ons eraan hoe kwetsbaar en afhankelijk we zijn van God. En dat we zowel geestelijk als materieel ons vertrouwen moeten stellen op Hem. We zijn op weg, door de woestijn van ons leven, naar het beloofde land, het koninkrijk van God.

Soekkot is ook een universeel feest. Bij de inwijding van de 1^e tempel die plaats vond op Soekkot, vroeg koning Salomo God vooral te luisteren naar de gebeden van de niet Joden.

Het is een feest voor "Israel" en voor "alle volkeren" van de wereld. Tijdens de zeven dagen van het feest worden er in de tempel achtereenvolgens dertien, twaalf, elf, tien, negen, acht en zeven stieren geofferd. In totaal waren het er zeventig. Volgens de rabbijnse overlevering offerde Israel voor elk volk in de wereld een stier (zie volkerenlijst Genesis).

In de eindtijd speelt Soekkot (loofhutten) een belangrijke rol. De profeet Zacharia voorspelde het volgende in Zach 14:6 :

Alle vijandige volkeren die overgebleven waren moeten elk jaar naar Jeruzalem optrekken om daar Soekkot (het loofhuttenfeest) te vieren en moeten zich neerbuigen voor de Koning de Here der heerscharen. Volkeren die zich niet bekeren van hun vijandschap en die niet opgaan naar Jeruzalem, om God te willen eren op het loofhutten, zullen worden gestraft met droogte, op hun land zal geen regen vallen.

Psalm 27:5

Hij laat mij schuilen onder zijn dak op de dag van het kwaad, hij verborgt mij veilig in zijn soekkot(hut), hij tilt mij hoog op een rots.

Jesaja 4:6

En er zal een soekkot (hut) zijn tot een schaduw des daags tegen de hitte, en tot een schuilplaats en een toevlucht tegen stortbui en regen.

1 Kon 8:41-43

In 14:8 beschrijft de profeet zelfs een uitzonderlijke situatie waarin Egypte ter sprake komt

In de oudheid was het niet bekend dat Egypte afhankelijk was van regenval in midden Afrika. Dan zegt hij het volgende in vers 18

Amos 9:11

Te dien dage zal Ik de vervallen soekkot (hut) van David weder oprichten, Ik zal haar scheuren dichten en wat daarvan is ingestort, overeind zetten; Ik zal haar herbouwen als in de dagen van ouds,

Het is een herinnering aan de woestijnreis, de honger, de dorst, de zon die stak, maar de soekkot van God bied nu bescherming!

Openbaring 7:15-17

Daarom zijn zij voor de troon van God en zij vereren Hem dag en nacht in zijn tempel; en Hij, die op de troon gezeten is, zal zijn tent over hen uitspreiden. Zij zullen niet meer hongeren en niet meer dorsten, ook zal de zon niet op hen vallen, noch enige hitte, want het Lam, dat in het midden van de troon is, zal hen weiden en hen voeren naar waterbronnen des levens; en God zal alle tranen van hun ogen afwissen.

Openbaring 21:3,4

En ik hoorde een luide stem van de troon zeggen: Zie, de tent (soekkot) van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal bij hen zijn, en Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch geklaag, noch moeite zal er meer zijn, want de eerste dingen zijn voorbijgegaan.

Het is het feest van "de inzameling", wanneer de vruchten van de akker ingezameld worden. Soekkot is het einde van de "druiven en olijven oogst", en daarmee van de totale oogst.

- De oogst is binnengehaald.
- Gerst en tarwe zijn uitgeslagen.
- Olijven en druiven geperst, en daarvan brengt het volk geschenken aan God. (deut.16:17)

Het is het oogstfeest bij uitstek, een herfstfeest. (harvest = oogst)

Soekkot staat ook in het teken van het water

Soekkot wordt gevierd in de periode van het jaar waarin de hete en droge zomer overgaat in het regenseizoen, de winter. Vanaf de laatste dag van het Loofhuttenfeest tot aan Pesach wordt wereldwijd gebeden dat het land genoeg water zal ontvangen. Water speelt een belangrijke rol tijdens dit feest. Een van die feestelijkheden is het waterscheppen of plengen. Het was in de tijd van Jezus het meest uitbundige feest dat in de tempel werd gevierd.

De stad werd versierd en verlicht door olielampen, en de vromen of weldoeners dansten met fakkels door de straten onder het zingen van liederen en lofgezangen. De levieten stonden met hun harpen,

De bijzonderheden van dit feest zijn terug te vinden in zijn getallen.

Het is het feest dat wordt gevierd in de **7e maand**, en het duurt **7 dagen**. De **7e dag** wordt ook wel het "grote hosjana" genoemd. Op die dag offerden de priesters **7 stieren**; totaal over die week **70 stieren**. Het volk loopt **7 maal** om het altaar en zingt daarbij **7 maal** psalm 118:25.

Ten tijde van de tempel werd het loofhuttenfeest beëindigd met de waterceremonie, elke dag werd er water naar de tempel gebracht, maar op de 7e dag zeven maal.

Een priester uit de tempel putte water uit de put van Siloam, Siloam betekent "zenden" De priester werd "gezonden" vanaf de tempelberg (de hemel) naar beneden naar Siloam, het laagste gedeelte van Jeruzalem (de aarde) met een gouden kruik, de priester schepte water uit de put, dit water werd in het Hebreeuws "Yeshua" genoemd, dat betekent heil of verlossing. Het is ook de Hebreeuwse naam van Jezus. De priester ging daarna weer op naar de tempel berg begeleid met muziek en vreugde.

Jesaja schreef deze woorden en leerde de betekenis van Zijn naam (God is mijn redding) en de water ceremonie (Jes.12:2-3) hier staat het woord "heil" in het Hebreeuws "Yeshua".

In spreuken 30:4 lezen we over dit neerdalen en opgaan proces van de Vader en Zijn zoon.

Zodra de priester met het water de hof van Israël betrad klonken de zilveren trompetten zodat iedereen erop geattendeerd werd. De priester en een priester metgezel liepen naar het altaar en namen een positie in aan zuid-west hoek aan de top van het altaar. De tweede priester droeg een zilveren kruik met wijn. Twee bokalen met kokers worden tegen het altaar gezet. De kokers lieten de vloestof

citers, trompetten en talloze andere instrumenten op de trappen van het tempelcomplex.

Op elk van de 7 dagen daalde er een lange rij priesters af, tussen de mensenmassa door, met kruiken in hun handen naar het badwater van Siloam. Daar vulden ze hun kruiken met het laatste water dat na de zomer nog was overgebleven, en droegen dat naar de voorhof.

Het water werd uitgegoten op een schaal die naast het altaar stond, via een buis stroomde het naar de voet van het altaar! Men zong dan de volgende woorden in Jesaja 12:3

Dan zult gij met vreugde water scheppen uit de bronnen van het heil!

Denk eens aan al die mensen die samengestroomd staan op het plein, die bidden om een nieuwe regenperiode i.v.m. de oogst. Plotseiling, schalt er een stem over het plein: *"Indien iemand dorst heeft, hij komt tot mij en drinkt"* (Joh 7:37)

Wat Jezus hier uitspreekt staat in relatie met het feest. De werkelijke innerlijke dorst kan alleen gelest worden wanneer je geloofd in Hem, dan pas zal er een bron van levend water in je hart opwellen die nooit meer ophoudt met stromen. Hij spreekt hier over het ontvangen van de Geest (vers 38). Jesaja 12:1-6 Jesaja 1:1-4 Micha 4:1-7

In de toekomst, in het messiaanse rijk, zullen stromen van levend water uit Jeruzalem vloeien, en tot een zegen zij voor de gehele wereld. Jeruzalem zal het middelpunt worden van de gehele aarde, want de torah, het woord, zal uitgaan van deze stad. Maar ook nu mogen we al iets proeven van wat het is wanneer stromen van levend water uit je binnenste zullen vloeien. Het is een voorproefje van wat er straks zal gaan gebeuren!

Soekkot begint met volle maan, maar deze neemt gedurende de volgende 7 dagen af. Een dergelijke afname zien we ook in de offers van het aantal stieren. De eerste dag zijn het er 13, de 2^e dag 12, enz. tot op de 7^e dag 7, in totaal bij elkaar opgeteld: 70 stuks.

Ook in de messiaanse tijd zal er een geleidelijke achteruitgang komen. Velen die in die tijd geboren worden zullen niet met hart en ziel staan achter de Messias. Aan het einde van dit tijdperk laat openbaringen 20:7-9 zien wat daarvan het resultaat zal zijn, wanneer de boze weer wordt losgelaten!

Gelukkig is dit niet het einde, na 7 dagen volgt de 8e dag, en die dag is tevens de 1e, een nieuw begin, de dag van God, de eeuwigheid die dan zal aanbreken.

Boeken: Geert Cohen Stuart - Joodse feesten en vasten
Bible Works
Judaic classic library

Nico driest
Roelof Fokkema

langs de zijkant van het altaar vloeien. Één bokaal is voor het water de ander voor de wijn. De priesters gieten tegelijk hun kruik in de bokaal. De priesters heffen langzaam de kruiken omhoog terwijl het uitgieten in de bokaal doorgaat. Dit met het doel dat iedereen het uitgieten kan zien. Het symboliseert Gods antwoord op een gebed dat tijdens het loofhuttenfeest tot Hem gericht is, het gebed is: "Ha-shem red ons en giet uw Geest over ons uit".

Joh. 7:37 "En op de laatste dag, zijnde de grote dag van van het feest, (de laatste dag van het loofhuttenfeest) stond Jezus en riep (schreeuwde luid) zeggende: "zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke".

Hier klinkt de proclamatie van Gods Zoon dat Hij zelf de bron van levend water, de redding van God is. Het getuigenis van de wijn en het water komt verder naar voren in Joh 19:31-35 waar uit Zij zijde water en bloed stroomt, het is het symbool van Gods verlossing.

Jezus is de priester die neerdaalde uit de hemel naar deze aarde, hij ging op naar het altaar en deed daar verzoening voor de zonden, de gelovige ontvangt het levende water (Ruach Ha-kodesh = Heilige Geest). God zal in de toekomst zijn Geest doormiddel van Zijn Rechtvaardige leraar als een regenstroom over Zijn volk uitgieten. (Joël 2:23)

Uiteindelijk leidt het tot de oproep om tot de Eeuwige te komen en Hem te aanbidden en het Loofhuttenfeest te vieren Zach.14:16 aansluitend in (openb.7:9) lezen we dat een grote menigte in het wit gekleed met loelaws in de handen voor Gods troon staan, en in (vers 14-15) spreid de Eeuwige Schepper Zijn tabernakel over hen uit. dit zijn degene die verzameld zijn uit de verdrukking.

Engels: "Feast of tabernacles"-Tabernakelfeest

חנוכה

Chanoeka: inwijdings-, vernieuwingsfeest

Chanoeka komt niet voor in het Oude Testament, maar wel in het Nieuwe Testament!

In Johannes 10:22,23 staat:

Toen kwam het vernieuwingsfeest te Jeruzalem; het was winter. En Jezus wandelde in de tempel, in de zuilengang van Salomo.

Voor de historische achtergrond zijn we aangewezen op de apocriefe boeken van de Makkabeen, en van Josephus Plavius Joodse oudheden boek 12 en de Joodse oorlog boek 1. De belangrijkste bepalingen zijn te vinden in Bavli Sjabbat 21^b.

Een wandeltocht van Galilea naar Jeruzalem was in de winter geen pretje. In die tijd van het jaar was het een tocht met veel ongemakken (slechte en natte wegen), maar toch had hij het er voor over om bij dat feest te zijn.

Chanoeka duurt acht dagen, en elke dag wordt er een lichtje meer ontstoken. Op de 1^e dag een licht en op de laatste dag acht lichtjes. In de gezinnen leren de kinderen al heel jong hoe, en in welke volgorde de lichtjes ontstoken moeten worden met behulp van een extra licht: de Sjamasj (de dienaar). De negende arm, de arm voor de Sjamash, is altijd duidelijk herkenbaar. Deze arm zit los steekt boven de ander uit, of staat apart. Joden laten de kaarsen helemaal opbranden. Iedere dag komen er nieuwe kaarsjes in. Het feest begint op de 25^e van de maand Kislev en Kerst op 25 december, dus ligt het voor de hand dat mensen vragen of het ook met elkaar te maken heeft.

Kerst en Chanoeka zijn elkaar tegenpolen. Kerst is het gevolg van een niet erg geslaagde kerstening van het heidense midwinterfeest. En veel mensen en Christenen koesteren de sfeer van de overgebleven heidense symbolen, waar ook de commercie gretig gebruik van maakt. Chanoeka viert dat de tempel opnieuw werd ingewijd, nadat deze van heidense rituelen was gereinigd. Op Chanoeka krijgen de kinderen cadeautjes, net zoals bij kerst of Sinterklaas, en worden er koekjes of speciale gerechten gemaakt waarbij de olie een rol speelt.

Chanoeka betekent: inwijding

Wanneer een huis in gebruik wordt genomen spreekt men van "chanoekat bayit," inwijding van een huis. Daar worden familie en vrienden voor uitgenodigd. Chanoeka is het feest van de herinwijding van de tempel in 164 vChr. Het eerste heiligdom dat Israel inwijdde was de tabernakel in de woestijn. Exodus 40:34 vertelt dat na de voltooiing en de inwijding de wolk de tent der samenkomst bedekte, en de heerlijkheid van God de tabernakel vervulde, op de inwijding van de tabernakel volgde de inwijding van de priesters.

Lucas 9:23 beschrijft hoe na een afloop van zeven dagen Mozes en Aaron de tent der samenkomst binnengaan. Als ze weer naar buiten komen, zegenen ze het gehele volk waarna de heerlijkheid (de Sjehina) van de HEER verscheen aan het gehele volk. De inwijding van zowel de tabernakel als de priesters werd bekroont met de Sjehina (heerlijkheid van de HEER). Onder koning Salomo vond een soortgelijke inwijding van de tempel plaats tijdens Soekkot (loofhutten) 1 Koningen 8.

Voorgeschiedenis van Chanoeka

Einde 4^e eeuw voor Chr. veroverde Alexander de Grote een groot gedeelte van de Oostelijke wereld. Na zijn dood verdeelden de overgebleven generaals onder elkaar het Griekse rijk. Na verloop van tijd bleven er vier grote gebieden over. In al deze gebieden werd het Grieks als hoftaal ingevoerd, en werd daardoor "de internationale taal", en verdrong daar mee het Aramees. De culturele invloed die hiervan uitging was ontzettend groot, en deze duurde tot de 6e eeuw na de Christelijke jaartelling, tot de komst van de islam.

De heersers voerden een politiek van pacificatie en integratie. Griekse, Egyptische, Syrische en ander goden werden met elkaar gelijkgesteld. Er ontstonden overal steden naar Grieks model en met Grieks burgerrecht. (bijv. de stad Sichem werd de nieuwe stad Neapolis; nu Nablus). In het begin van de vergrieksing lag het Joodse gebied onder invloed van Egypte, later kwam het onder de Ptolomeeën. In deze periode werd de hebreeuwse bijbel voor het eerst vertaald in het Grieks, men noemde het de zeventig; de Septuagint. Het Joodse gebied en de godsdienst waren voor het grote Griekse rijk onbelangrijk. In 200 v.Chr. werd Juda het grensgebied tussen ptolemeense en seleucidische rijk. Ongeveer twintig jaar later brak er een ernstig familieconflict uit in het hogepriesterlijk geslacht te Jeruzalem. De ene beriep zich op Egypte de ander bleef loyaal aan de Seleuciden. Beide partijen waren het wel eens om de eigen godsdienst aan te passen naar de hellenistische cultuur. In dezelfde periode kwam Antiochus de IV met het plan om verre gaande veranderingen door te voeren in zijn rijk, tot versterking van zijn machtsinvloed. Afwijkende vieringen van bijzonder wekdagen en feesten en gebruiken zoals besnijdenis moesten worden afgeschaft. Overtreders zouden de doodstraf krijgen, waardoor het Joodse leven, en dat naar de Torah (woord), onmogelijk werd.

De priesters die door de Seleuciden waren aangesteld verzetten zich toen niet toen er op de 15e Kislev in 167 een beeld van Zeus werd geplaatst in de tempel. Op de 25e werden er varkensoffers aan Zeus gebracht. In 1 Makkabeeën 1:56-63 staat dat hij de boeken van de wet liet verbranden en een iedere dode die zich aan die wet hield. Ouders werden gedood en de kinderen werden opgehangen. Een deel van de plattelandsbevolking zag dat ze gedwongen werden tot afgoderij en begonnen zich te verzetten. Dit was het begin van een guerrillaoorlog, onder leiding van de priester Matthatias en zijn zonen, die er toe leidde dat na drie jaar de oude tempeldienst in ere werd hersteld. Na reiniging en inwijding werd op de 25^e Kislev voor het eerst weer een brandoffer gebracht.

De hasmoneeën hadden de macht geroken en zetten hun strijd voort met het machtige seleucidische rijk om politieke onafhankelijkheid te verkrijgen. Voor de chassidim (vromen) was het herstel van de tempeldienst voldoende. Het was voor hen onaanvaardbaar dat Johanthan (zoon van Mattathias) het hogepriesterschap opeiste omdat hij geen afstammeling was van Zadok. Het werd nog erger toen de

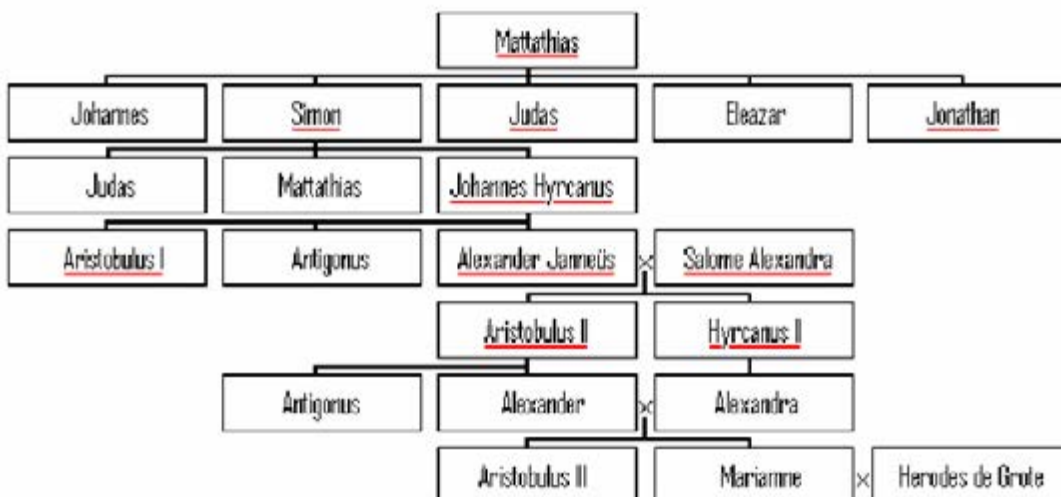
De hut werd van natuurlijke materialen vervaardigd, mirten, palmtakken en bladeren van loofbomen. Het dak moest doorzichtig zijn zodat je in de nacht er de sterren doorheen kon zien.

1 Makkabeeën
4:52-59

laatste zoon Simeon ,na de dood van Johnathan, ook nog het koningschap opeiste. Zowel de lijn van het hogepriesterschap werd verdrongen als die van het huis David. De Nakomelingen van de Hasmoneeën gingen een verbond aan met de Romeinen om politieke en militaire steun te krijgen voor hun verzet tegen de Grieken.

Dit verbond leidde er toe dat de Romeinen ongeveer 60 voor Chr. vaste voet kregen in Judea en er niet meer weggingen. Hun vrienden werden op een gegeven moment hun bezetters.

De Hasmoneeën is de familienaam van het priestergeslacht, Makkabeeën was hun bijnaam.

Wat wordt op Chanoeeka gevierd?

De duur van de inwijding, acht dagen, staat in relatie met het Loofhuttenfeest dat men in die periode niet heeft weten te vieren (2 Makkabeeën 10:6). Daarnaast staat er in de Talmoed het volgende (Bavli Sjabbat 21b):

Toen de Grieken de tempel binnen gegaan waren, hadden ze alle daar aanwezige olie verontreinigd. Toen de Hasmoneeën de tempel terug veroverden vonden ze een kruikje olie met de zegel van de hogepriester. Het was slechts voor een dag voldoende. Er gebeurde een wonder de lampen bleven acht dagen branden. het volgende jaar werden deze dagen ingesteld als een feest.

Toen de Romeinen het land gingen bezetten werd men voorzichtig met het vieren van de Makkabeeën opstand. De Romeinen konden dat zien als aanzet voor een volksopstand. Daarbij kwam ook nog dat er verschillende personen zich als een Messias figuur gingen gedragen en verzet pleegden tegen hun bezetters. Dit werd hardhandig de kop ingedrukt.

Het was dan ook heel begrijpelijk dat Jezus vanuit deze achtergrond zich terughoudend hield wanneer er aan hem gevraagd werd of hij de Messias was. Johannes 10:22-38. Jezus gebruikte vaker verhullend taalgebruik als gevraagd werd naar zijn Messiaanse taak.

Johannes de Doper vroeg hem al eerder vertwijfeld vanuit de gevangenis: Zijt gij het die komen zou of hebben we een ander te verwachten? Handelingen 1:6,7.

Uit de Chassisiem zijn de farrizeeën en Essenen voortgekomen. De Hasmoneeën staan in nauwe relatie met de sadduceeën en het huis van Herodus de Grote.

De brandende vraag naar een militair verlossende Messias wordt op de dag van de hemelvaart door de discipelen herhaald: herstelt gij in deze tijd het Koningschap voor Israel? hand. 1:6 Ook dan is er geen ander antwoord: Het is niet uw zaak de tijden of gelegenheden te weten, waarover de Vader de beschikking aan Zich gehouden heeft (vers 7). Dat Jezus als Messias geen bevrijding voor Israel in het land Israel bracht, moet een enorme ontgoocheling zijn geweest. De teleurstelling mag daarover niet onderschat worden, het is voor de overgrote meerderheid van Israel van doorslaggevende betekenis geweest om hem niet als Messias te erkennen. Hijzelf heeft niet geloofd in een militair avontuur, geweld bereikt geen vrede op aarde. Zijn leven was dat van de dienaar van de Heer. Op Chanoeka wordt onder ander het volgende gelezen: Zacharia 4:6.

De chanoeka wordt voor het raam geplaatst en draagt een boodschap uit:

Het wonder van de olie en daarna het feit dat de tempel gereinigd werd van al de heidense invloeden en dat het licht het heeft overwonnen.

De lichtjes die je van buiten ziet moedigen de mensen aan om trouw te blijven aan de Tora (het Woord) in een wereld waar allerlei krachten en invloeden proberen het licht te doven.

Tijdens alle vervolgingen of wanneer Joodse gebruiken verboden werden roept het licht als het ware de druk te weerstaan om niet te assimileren. Het was niet alleen Antiochius de IV maar ook vele anderen daarna die probeerden het licht van het Joodse volk te doven.

Synodes en concilies van de kerk hebben precies hetzelfde gedaan. In de Byzantijnse tijd (325-638) werd aan Joden die Jezus als Messias erkenden verboden de tora te houden. Volgens de kerk was het zonde om de Sabbat te houden, de Joodse feesten te vieren of zonen te besnijden. Deze barbaarse synodale bepalingen waren bedoelt om het Jodendom in het hart te treffen. Het is een groot wonder dat door alle verdrukkingen heen het joodse volk in stand is gebleven. Tot de dag van vandaag zijn die kerkgemeenschappen er nooit op terug gekomen wat zij toen hebben verklaart. Daarom staat tot de dag van vandaag, heel veel joden sceptisch tegenover diegenen die zich Messias belijdend noemen, en vooral tegen diegenen die zeggen dat de wet (tora) heeft afgedaan. Deze mensen staan ver af van die Joodse Jezus, die geen bittel of jota van de tora liet vallen . Voor Jezus behoorde het onderhouden van alle geboden (wetten), riten en symbolen onlosmakelijk tot Gods tora.

Simchat Tora

De achtste dag van het Loofhuttenfeest.

Het is het "slotfeest" van Loofhutten. Het is geworden het feest van de vreugde over de Torah (Woord). Het beleven van die vreugde hangt nauw samen met de ervaring om te mogen leven uit Gods genade.

Na Loofhutten wordt er een begin gemaakt met het opnieuw lezen van de Tora. Men begint op de eerste Sjabbat daarna te lezen in Genesis. Twee leden van de gemeente krijgen een ererol te vervullen. De bruidegom van de Tora leest de laatste verzen van deuteronomium, en de bruidegom van genesis leest de eerste verzen. Daarna danst men met de torarollen in de synagoge om de bima, het centrale podium in de zaal. In Jeruzalem gaan op een aantal plaatsen de mensen zingend de straat. De kinderen proberen dan de knopen van de gebedsmantels aan elkaar vast te binden. Als ze dan weglopen trekken ze elkaar gebedsmantels mee, tot grote hilariteit van de kinderen. Er zijn in het Jodendom veel speelse elementen, sommige spel- en plaagmomenten kunnen maar een keer per jaar, en daar wordt dankbaar gebruik van gemaakt. Jood zijn wil zeggen: het juk van de Torah dragen. Juk heeft in het Christendom over het algemeen een negatieve klank. Dat komt omdat op enkele plaatsen in het NT het houden van de halacha beschouwd wordt als een te zwaar juk voor de niet joden in de gemeente.

Jezus wijst op de positieve kanten van het juk dat hij oplegt:

Want mijn juk is zacht en mijn last licht. Mattheus 11:30

Trouwens, een juk heeft voordelen. Zou je een paard een kar laten trekken zonder juk, dan zouden de touwen in het vlees van het paard snijden, en zou het paard bezwijken. Zonder juk is die last niet te dragen. Het juk maakt de last dragelijk. Door samen onder het juk te gaan verlicht je elkaars last.

Het dragen van die zware Torarollen doet je wat, het geeft je het gevoel te zijn opgenomen in de kring van dansende mannen in de synagoge. De Tora, het Woord van God, is er niet alleen voor de sjabbat, nee, het is het dagelijkse leef-en studieboek. De Tora is dag en nacht de ruggegraat van het Joodse leven. Een voorbeeld van een populair liedje tijdens Simchat Tora:

Jubelt en juicht op het feest van de leer, Geef de Tora, zo goddelijke eer!
Zij heeft ons vreugd en verrukking gebracht, Zij is ons licht, onze vlam, onze kracht!
Zij is de levensboom die ons verblijdt, De levensbron die ons verkwikking bereidt.
(Duitse vertaling 1933)

Na Yom Kippur en Sukkot:

In Bijbelse tijden, toen de tempel er nog was, trokken de dochters van Jeruzalem in witte kleren naar buiten richting de wijnbergen en zongen in rijdans het volgende:

"Jonge man, hef je ogen op en zie toe wat je kiest, sla geen acht op uiterlijke schoonheid, maar op familie. Bedriegelijk is de bevalligheid, vergankelijk de schoonheid, slechts een godvrezende vrouw verdient lof. Prijst haar om de vrucht van haar handen, dat haar daden haar roemen in de poorten van de stad" Spreuken 31:30.

Boeken: Geert Cohen Stuart - Joodse feesten en vasten
Bible Works
Judaic classic library
wikipedia

Nico driest

Handelingen 15:10
Galaten 5:1
Timotheus. 6:1

De feestdagen in de zevende maand

Rosj Hasjana - het Nieuwjaarsfeest

1 Tisjri - september/oktober

Leviticus 23:23-25

23 De HEER zei tegen Mozes: 24 'Zeg tegen de Israëlieten: "De eerste dag van de zevende maand moeten de hoorns schallen. Het zal voor jullie een rustdag zijn, die je als heilige dag samen moet vieren. 25 Je mag die dag niet werken en moet de HEER een offergave aanbieden."

Jom Kippur - Grote Verzoendag

10 Tisjri - september/oktober

leviticus 23:27-32

27 'Neem dit in acht: De tiende dag van de zevende maand is het Grote Verzoendag, een dag die jullie als heilige dag samen moeten vieren. Jullie moeten die dag in onthouding doorbrengen en de HEER een offergave aanbieden. 28 Je mag dan geen enkele bezigheid verrichten, want het is Grote Verzoendag, waarop voor jullie ten overstaan van de HEER, jullie God, de verzoeningsrite zal worden voltrokken. 29 Wie deze dag niet in onthouding doorbrengt, zal uit de gemeenschap gestoten worden. 30 Wie die dag enige bezigheid verricht, zal ik zelf uit de gemeenschap wegvagen. 31 Je mag die dag geen enkele bezigheid verrichten; deze bepaling geldt voor jullie voor altijd, generatie na generatie, waar je ook woont. 32 Het zal voor jullie een dag van volstreekte rust zijn, die je in onthouding moet doorbrengen. Deze dag moet in volstreekte rust worden doorgebracht, vanaf de avond van de negende dag van die maand tot aan de avond daarop.'

Sukkot - het Loofhuttenfeest

15-22 Tisjri - september/oktober

Leviticus 23:34-36

34 'Zeg tegen de Israëlieten: "Op de vijftiende dag van de zevende maand begint ter ere van de HEER het Loofhuttenfeest, dat zeven dagen duurt. 35 De eerste dag moet je als heilige dag samen vieren; je mag dan niet werken. 36 Elk van de zeven dagen moeten jullie de HEER een offergave aanbieden. De achtste dag moet je opnieuw als heilige dag samen vieren, en ook dan moeten jullie een

offergave aanbieden aan de HEER. Er zal dan een feestelijke samenkomst zijn en er mag niet gewerkt worden.

Leviticus 23:39-43

39 *Neem dit in acht: Op de vijftiende dag van de zevende maand, wanneer je de oogst van het land hebt gehaald, begint het feest van de HEER, dat zeven dagen duurt. De eerste dag en de achtste dag moeten voor jullie rustdagen zijn. 40 De eerste dag moeten jullie mooie vruchten plukken en takken afsnijden van dadelpalmen, loofbomen en beekwilgen. Zeven dagen lang moeten jullie feestvieren ten overstaan van de HEER, jullie God. 41 Elk jaar moet dit feest ter ere van de HEER zeven dagen lang gevierd worden. Dit voorschrift geldt voor altijd, generatie na generatie. Vier dit feest in de zevende maand. 42 Zeven dagen lang moeten jullie in hutten wonen, elke geboren Israëliet moet in een loofhut wonen, 43 om jullie kinderen eraan te herinneren dat ik de Israëlieten in hutten liet wonen toen ik hen uit Egypte wegleidde. Ik ben de HEER, jullie God."*

Deuteronomium 16:13-15

13 *Wanneer het graan is gedorst en de druiven zijn geperst, moet u gedurende zeven dagen het Loofhuttenfeest vieren. 14 Vier dan uitbundig feest, samen met uw zonen en dochters, uw slaven, uw slavinnen, en de Levieten, de vreemdelingen, de weduwen en de wezen die bij u in de stad wonen. 15 Zeven dagen lang moet u voor de HEER, uw God, feestvieren op de plaats van zijn keuze. Hij zal immers al uw werk zegenen en u een rijke oogst geven. Vier daarom uitbundig feest.*

De drie Pelgrimsfeesten

Exodus 23:14-15

14 *Driemaal per jaar moeten jullie ter ere van mij feestvieren. 15 In de maand abib, de maand waarin jullie uit Egypte weggetrokken zijn, moet je op de daarvoor vastgestelde dagen het feest van het Ongedesemde brood vieren. Eet dan zeven dagen lang ongedesemd brood, zoals ik je heb opgedragen. Niemand mag dan met lege handen voor mij verschijnen. 16 Verder moeten jullie het Oogstfeest vieren, het feest van de eerste opbrengst van wat je op de akker gezaaid hebt, en tot slot, wanneer aan het eind van het jaar de hele oogst is binnengehaald, het Inzamelingsfeest. 17 Driemaal per jaar dus moeten alle mannen voor de Machtige, de HEER, verschijnen.*

Exodus 34:18-22

18 *Vier steeds het feest van het Ongedesemde brood, en wel op de daarvoor vastgestelde dagen van de maand abib, de maand waarin jullie weggetrokken zijn uit Egypte. Eet dan zeven dagen lang ongedesemd brood, zoals ik je heb opgedragen. 19 Alles wat als eerste de moederschoot verlaat*

*behoort mij toe. Ieder eerstgeboren mannelijk dier van je kudde is voor mij, zowel van je runderen als van je schapen en geiten. 20 Elk eerstgeboren veulen van een ezel moet je vrijkopen met een schaap of geit. Koop je het niet vrij, dan moet je het de nek breken. Ook alle oudste zonen moet je vrijkopen. Niemand mag met lege handen voor mij verschijnen. 21 Zes dagen lang mag je werken, maar op de zevende dag moet je rust houden, ook in de ploegtijd en in de oogsttijd. 22 Vier het **Wekenfeest** wanneer je de eerste opbrengst van de tarweoogst binnenhaalt, en het **Inzamelingsfeest** wanneer het **jaar ten einde** loopt.*